

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА К.П.5/03
ОД 23.12.2003.ГОДИНЕ

Суд констатује да су на наставак главног претреса приступили заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић и Небојша Мараш, браниоци окр. Милорада Улемека Луковића адв. Милан Вујин и адв.Марко Миливојевић и адв. Славиша Продановић, окр. Звездан Јовановић са браниоцем адв. Ненадом Вукасовићем, бранилац окривљених Милоша Симовића, Александра Симовића и Владимира Милисављевића адв. Драгољуб Ђорђевић и адв. Александар Вуковић, браниоци окр. Нинослава Константиновића адв. Дејан Лазаревић, а није приступила адв. Оливера Ђорђевић, а позив јој је уредно саопштен, бранилац окр. Дејана Миленковића адв. Биљана Кајганић, бранилац окр. Сретка Калинића адв. Владан Вукчевић, бранилац окр. Милана Јуришића адв. Драган Крстићевић за кога се јавља по заменичком пуномоћју адв. Алекандар Зарић, окр. Душан Крсмановић са браницима адв. Мирком Трипковићем и Мирославом Тодоровићем, окр. Саша Пејаковић са браницима адв. Гораном Петронијевићем и адв. Крстом Бобот, окр. Бранислав Безаревић са браницима адв. Драгишом Поповићем и адв. Срђаном Јевтовићем, констатује се да није приступио бранилац окр. Бранислава Безаревића адв. Срђан Јевтовић коме је отказано пуномоћје за одбрану окривљеног, окр. Жељко Тојага са браниоцем адв. Зораном Николићем, окр. Тони Гаврић са браниоцем адв. Слободаном Голубовићем који је уредно обавештен, а није приступио, приступио је његов бранилац адв. Владимир Бојовић, окр. Предраг Малетић са браниоцем адв. Душаном Машићем, бранилац окр. Зорана Повића адв. Ђорђе Калањ, окр. Никола Бајић са браниоцем адв. Миодрагом Гломазићем, окр. Саша Петровић са браниоцем адв. Иваном Бајазитома за кога се јавља бранилац адв. Никола Николић, бранилац окр. Милана Глишовића адв. Никола Гавриловић, окр. Ђорђе Славковић са браниоцем адв. Душаном Слијепчевићем, окр. Милан Јуришић зв. "Јуришко" са браниоцем адв. Миланом Савићем, бранилац окр. Дарка Милићевић, адв. Дејан Лазаревић, констатује се да није приступио бранилац по службеној дужности окр. Дарка Милићевића адв. Никола Перовић, бранилац окр. Дејана Ранђеловића адв. Вељко Ђурђић, окр. Драган Миладиновић са браниоцем адв. Босиљком Ђукић, окр. Слободан Ковчић са браниоцем адв. Миланом Савићем, окр. Бојан Долић са браниоцем адв. Браниславом Тапушковићем и адв. Снежаном Маринковић-Јекић по пуномоћју у списима, окр. Дарко Милић са браниоцем адв. Дејаном Лазаревићем, бранилац окр. Александра Здравковића адв. Слободан Батрићевић, окр. Милан Дрча, са браниоцем

адв. Душаном Кошутећем, окр. Срећко Трајковић са браниоцем адв. Миланом Савићем, бранилац окр. Милана Јовановића адв. Мирослав Тодоровић по пуномоћју у списима, бранилац окр. Селмана Хамидовића адв. Драгољуб Тодоровић по пуномоћју у списима, за окр. Милана Јовановића и адв. Адам Невен по пуномоћју које је приложио, окр. Миломир Каличанин са браниоцем адв. Николом Николићем по пуномоћју у списима, окр. Слободан Пажин са браниоцима адв. Зораном Сударевићем и адв. Милошем Јанковићем, окр. Далибор Нишавић са браниоцем адв. Ивицом Вуковићем, окр. Ненад Опачић са браниоцем адв. Илијом Радуловићем по пуномоћју у списима,

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се настави главни претрес.

Председник већа: Да ли је донета одлука о захтеву за изузеће Специјалног тужиоца и заменика?

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Да, ја ћу приложити. Одлука се тиче како изузећа заменика тако и Специјалног тужиоца.

Председник већа: Прочитаћу вам одлуке по захтевима за изузеће Специјалног тужиоца за сузбијање организованог криминала Јована Пријића и заменика Специјалног тужиоца Милана Радовановића и Небојше Мараш, а решењем Републичког јавног тужиоца Србије А.бр.252/03 опд 22.12.2003. године одбијен је захтев за изузеће Специјалног тужиоца Јована Пријића од поступања у кривичном поступку Посебног одељења Окружног суда у Београду К.П.бр.5/03 и К.П.бр.11/03 спојено као неоснован. Образложење, дана 22.12.2003. године обавештен сам да је бранилац опт. Крсмановића Душана адв. Мирослав Тодоровић поднео захтев за изузеће Специјалног тужиоца Јована Пријића на основу чл.40 ст.1 тач.6 Законика о кривичном поступку сматрајући да постоје околности које изазивају сумњу у његову непристрасност. Специјални тужилац је дао изјаву Републичком јавном тужиоцу да не постоје околности које изазивају сумњу у његову непристрасност код поступања у наведеном кривичном предмету Посебног одељења Окружног суда у Београду. У својој изјави је објаснио да је дана 15.12.2003. године у одговарајућој просторији Централног затвора у Београду обавио кратак разговор са

опт.Крсмановић Душаном. Основ за тај разговор представљала су два писмена захтева овог лица упућена путем Управе затвора ради поверљивог разговора Специјалног тужиоца. Специјални тужилац у својој изјави је објаснио да је Крсмановић Душан постављао питања о својој судбини уколико понови одбрану коју је дао истражном судији у истражном поступку. На та његова питања Специјални тужилац га је обавестио да ће у таквом случају као и у свим истоветним Специјално тужилаштво бити максимално коректно када је у питању казна против њега и да ће предложити у завршној речи значајно ублажавање казне према њему. Републички јавни тужилац је у смислу чл.43 ст.3 ЗКП-а остварио увид у својеручни допис Душана Крсмановића управнику Централног затвора у Београду од 9.12.2003. године, уторак, и допис од 14.децембра 2003. године, недеља, управнику Централног затвора из којег се види да је Крсмановић Душан тражио разговор са Специјалним тужиоцем Републички јавни тужилац остварио је увид и у службену белешку од 15.12.2003. године управника Окружног затвора у Београду из којег се види да је он обавио разговор са притвореником Крсмановићем од 9.12.2003. године и да је исти инсистирао да се обавести Специјални тужилац да са њиме жели да обави поверљиви разговор без ичијег присуства. Из службене белешке видљиво је да је Крсмановић дана 14.12.2003. године поново тражио путем управника развог са Специјалним тужиоцем и пошто је обавештен о томе Специјални тужилац је дошао 15. децембра 2003. године у просторије затвора, обавио разговор са Крсмановићем у трајању од 15 минута. Дописи Душана Крсмановића управнику зтвора и службена белешка управника затвора достављени су Републичком јавном тужиоцу на увид. На основу тога Републички јавни тужилац оцењује да не постоје околности које изазивају сумњу у непристрасност Специјалног тужиоца у његовом поступању, а посебно да не постоје околности да је он разговором са Душаном Крсмановићем на одређени начин прекршио своја овлашћења. С обзиром да је решење Републичког јавног тужиоца донето после подигнуте оптужнице, то решење се може побијати само жалбом на пресуду.

Адв. Мирослав Тодоровић:Молио бих за дозволу само за неколико реченица да свој предлог и свој став изнесем пред аудиторијумом и пред Вама наравно.

Председник већа: Након саопштавања решења.

Адв. Мирослав Тодоровић: Да након саопштавања решења, мислим да имам право, пре свега тек сада видим да сам потпуно у праву.

Председник већа: Без полемике само се прво представите.

Председник већа: Није спорно то, већ да се представите због транскрипта.

Председник већа: Због снимања колега.

Адв. Мирослав Тодоровић бранилац окр. Душана Крсмановића: После Вашег саопштења видео сам да сам потпуно у праву. Господин Специјални тужилац против кога сам спремио кривичну пријаву је у том поднеску који сте Ви прочитали изјавио да је он спреман да у завршној речи да привилегован положај окривљеноме Душану, то значи да је погазио презумцију невиности до правоснажне пресуде, што значи да је он оценио да је господин Крсмановић Душан извршио кривична дела и да ће бити оглашен кривим. То потврђује моју тезу да је тужилац господин Пријић обавио разговор са окр. Душаном који није могао да обави. Ја имам информације да је такав исти разговор и водио пре него што је Крсмановић саслушан код истражног судије и у предкривичном поступку и да му је давао исто таква обећања да ће бити привилегован у кривичном поступку, да му брат Ђорђе неће бити затворен, односно неће бити пуштен из притвора и да њих двојица неће трпети последице у смислу рушења бесправно подигнуте куће и друга слична обећања. Члан 89 ст.8 ЗКП каже да се према окривљенима мора поступати пажљиво, да се не може излагати сили и претњи, изнудама, преварама лажним обећањима и томе сл. Ја на томе заснивам своју кривичну пријаву коју ћу ових дана поднети. Молим Вас још нешто, ја сам обавештен, али то није чињенична тврдња, али сам ипак обавештен и постоји основана сумња да је пре него што је господин Пријић ишао код Крсмановића да је обавио разговор и са Вама, ја Вас молим да у том смислу обавестите овде присутне све нас да ли је обавио тај разговор и које врсте је био разговор. Уколико је обавио разговор онда захтевам и Ваше изузеће, а исто тако захтевам да се Вас двојица суочите овде пред свима нама да утврдимо да ли је то истина или није. У питању је историјски процес како смо...

Председник већа: Дозволите ми морамо да се изјаснимо о томе.

Адв. Мирослав Тодоровић: Морамо да се учимо демократији, правди, свему ономе што води ка материјалној истини, ако се овакви разговори воде пре него што отпочне кривични поступак онда...

Председник већа: Одузимам Вам реч. Прво треба да се изјасним ја. Пре свега никакав разговор није обављен са мном. Друга ствар постоји, Ви износите одређене тврдње које се односе на подношење

кривичне пријаве. Ваше је право да поднесете кривичну пријаву и ту суд нема шта да разматра. Према томе радите како год нађете за угодно, с тим што у овом поступку није обављена ни радња саслушања окривљеног Душана Крсмановића. Она ће бити јавно изведена уз поуку о правима у кривичном поступку. Та поука се односи да не мора да износи одбрану, да може да се брани ћутањем, да се уопште не мора изјашњавати по било којој тачки оптужнице, према томе, Ви говорите нешто што је унапред. Ви сте његов бранилац и имате право да обавите и разговор пре него што се изврши његово саслушање. Према томе сва права се односе на будуће радње.

Адв. Мирослав Тодоровић: Да, али како тече овај поступак ја немам поверење у Вас и Ваше веће јер сте Ви јуче донели решење да се отвори претрес и да започне претрес иако није било процесних услова, а не питајући ни тужиоца ни браниоца да ли смо са тим сагласни.

Председник већа: Пре свега да Вам кажем једну ствар за питање претрес да ли ће се одржати главни претрес председник већа уопште није у обавези да пита било кога од странака.

Адв. Мирослав Тодоровић: Ми морамо да грабимо, господине судија шта ћемо да кажемо, или да грабимо или да се отимамо, да отимамо речи, отимамо простор, отимамо ваздух.

Председник већа: Колико ја знам омогућио сам Вам сва права у кривичном поступку.

Адв. Мирослав Тодоровић: Не господине Ви сте донели решење да се отвори претрес не питајући никога од нас да ли смо сагласни да ли имамо контра предлог.

Председник већа: Ја кажем да о тумачењу Законика о кривичном поступку, позовите се на одредбу Законика о кривичном поступку где се питају стране и браниоци да ли може да се одржи главни претрес.

Адв. Мирослав Тодоровић: То је основна култура правна, судија да се питају странке. То је достигнуто, то је ниво цивилизације у Европи и овом свету, па зато не мора да се пише у закону. Нешто што је правило живота, правног живота и судског живота не мора да се доноси закон, то је опште позната чињеница.

Председник већа: У реду, седите.

Адв. Мирослав Тодоровић: Нисам ја још завршио молим Вас, ја још имам предлога. У смислу да сам у праву...

Председник већа: Да ли можете да се смирите, да седнете да не злоупотребљавате овај суд.

Адв. Мирослав Тодоровић: Немате право да вређате господине судија.

Председник већа: Ви злоупотребљавате овај суд зато што ми не дозвољавате да наставим претрес.

Адв. Мирослав Тодоровић: Ја сам добио реч и немате право да ми одузимате реч

Председник већа: Имам право да Вам одузmem реч.

Адв. Мирослав Тодоровић: Немате право господине, вршите злоупотребу Ваше функције коју сада обављате.

Председник већа: То је Ваша тврдња.

Адв. Мирослав Тодоровић: А то је моја тврдња и та тврдња је исправна и то ћу доказати.

Председник већа: Одузимам Вам реч

Адв. Мирослав Тодоровић: Нећу да седнем молим Вас док ми не дозволите шта имам да кажем. Не можете на силу, можете стражу на силу да ме посади, нећу да седнем. Имам право да не седнем. Наредите стражи нека ме спроведе у ЦЗ.

Председник већа: То ми не пада на памет.

Адв. Мирослав Тодоровић: Онда ћемо стајати овако, ја да седнем нећу.

Председник већа: Можете да стојите ја морам да саопштим одлуке које сам добио.

Адв. Мирослав Тодоровић: Нећу да седнем, док ми не дозволите да завршим што сам имао да кажем.

Председник већа: Одузимам Вам реч. Седите.

Адв. Мирослав Тодоровић: Нећу да седнем. Доћи ће време када ћемо имати правично суђење и демократско истинито правосуђе. И друго молим Вас нисте нам дали документ из кога можемо утврдити да...

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Опомиње се бранилац окр. Душана Крсмановића адв Мирослав Тодоровић да не ремети ред у суду.

Адв. Мирослав Тодоровић: Данас тражим Ваше изузеће

Председник већа: Окружно тужилаштво у Београду је донело решење КТС.бр.2/03 од 22.12.2003. године којим се одбацује захтев за изузеће заменика Специјалног тужиоца Милана Радовановића и Небојше Мараша који заступају Специјалног тужиоца у кривичном поступку Посебног одељења Окружног суда у Београду К.П.бр.5/03 и К.П.11/03 као недозвољен.

Председник Окружног суда у Београду Радослав Баћовић је донео решење Су.П.бр.30/03 од 23.12.2003. године којим се одбијају као неосновани захтеви браниоца окр. Звездана Јовановића адв. Ненада Вукасовића и браниоца окр. Ненада Опачића адв. Илије Радуловића за изузеће поступајућег председника већа-судије Марка Кљајевића и чланова већа, судија Нате Месаровић и Милимира Лукића од поступања у предмету овог суда К.П.бр.5/03.

Адв. Биљана Кајганић: Молим Вас имам предлог.

Председник већа: Нисам Вам дозволио да говорите и дозволите да наставимо претрес.

Адв. Биљана Кајганић: Молим Вас нисте одлучили о овом предлогу, а ја имам предлог за Ваше изузеће на основу чл.40 ст.1.

Председник већа: Дозволите да наставим

Адв. Биљана Кајганић:Имам предлог за Ваше изузеће и чланова већа.

Председник већа: Дозволите да наставим.

Адв. Биљана Кајганић: Ви не можете да наставите ако ја имам предлог за изузеће, ни једну радњу не смете да предузмете.

Адв. Зоран Николић бранилац Тојага Жељка: Ја сам адвокат из унутрашњости и сазнао сам да сам добио решење којим се продужава притвор опт. Жељку Тојаги. С обзиром да се ја налазим пред Специјалним судом то молим суд да ми након 29. достави то решење како бих могао благовремено да изјавим жалбу или пак да суд констатује да сам то решење примио 30. како бих сигурно благовремено изјавио жалбу. Јер лице које је примило предње решење није овлашћено за примање решења.

Председник већа: У реду

Адв. Биљана Кајганић: Молим Вас да на основу чл.42 ст.2 тач...

Председник већа: Одузимам Вам реч.

Адв. Биљана Кајганић: Ја ћу да Вам поднесем захтев за изузеће, а Ви можете да одузмете колико хоћете.

Председник већа: Немојте злоупотребљавати говорницу.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Опомиње се бранилац окр. Дејана Миленковића адв. Биљана Кајганић да не ремети ред у судници и да се пристојно понаша.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Поново се опомиње бранилац окр. Дејана Миленковића адв. Биљана Кајганић да не говори док не добије реч од председника већа.

Адв. Ненад Вукасовић бранилац окр. Звездана Јовановића: У једном смислу...

Председник већа: Нисам Вам дао реч.

Адв. Ненад Вукасовић: Зашто спречавате...

Председник већа: Нисам Вам дао реч.

Адв. Ненад Вукасовић: Ви никоме не дајете реч колико ни јуче.

Председник већа: Јуче нисте добили реч?

Адв. Ненад Вукасовић: Јесам али са Вашим прекидима и овде желим да знам зашто се овде присутним браниоцима а мислим да се изјасне и остали, да ја као бранилац желим да знам зашто се прекидају речи.

Председник већа: Зашто Ви прекидате председника већа док води ток овог кривичног поступка, само Вас то питам.

Адв. Ненад Вукасовић: Ја не прекидам, чујем и слушам разговор, односно слушам једну врсту расправе, и морам по савести својој личној, да запитам веће због чега се не дозвољава да људи кажу што имају, па ћемо наставити, не видим разлога за било какво подизање тензије у овој судници и зашто не допустите да кажу шта имају. Мени савест налаже да устанем да ово питам, а не да бих реметио ред, и ја се извињавам, и не дозвољавам да ми било ко каже да ја реметим ред, само устајем и покушавам да нађем овде један заједнички речник. Ја пак овде нисам адвокат који је сам дошао само да седим, већ имам и право да упитам веће без обзира да ли сте Ви дали неком реч или не.

Председник већа: Без обзира да ли сам неком дао реч то не пише нигде то је Ваше тумачење, апсолутно субјективно и усмерено на злоупотребу овог суда. Цео ток главног претреса се снима тако да то постаје и историјски документ и везан је истовремено и за законску обавезу да се снимају све радње које се предузимају пред вим судом. Ако сам неком ускратио право то ће бити и забележено. На основу чл.43...

Адв. Никола Николић: Судија не можете ни једну радњу, сходно Закону даље радити, с обзиром на законске одредбе, чим је стављен захтев за Ваше изузеће, ни једну радњу у смислу чл.44 не можете да обављате по ЗКП-у.

Председник већа: Ево прочитаћу Вам колега да би Вас обавестио да нисам ни проговорио сада, али морам да Вас поучим о праву. Чл.43 ст.5 Законика о кривичном поступку каже ако је захтев за изузеће поднесен противно одредби чл.42 ст.3, 5 и 6 овог Законика, захтев ће се одбацити у целини односно делимично. Против решења којим се захтев одбацује није дозвољена жалба. Решење којим се захтев одбацује доноси председник суда, а на главном претресу веће. У доношењу тог решења на главном претресу може учествовати судија чије се изузеће тражи.

Ви једноставно не дозвољавате да ја водим овај претрес Вашим непристојним понашањем, а надам се да ћете то омогућити кад чујете одлуку онда имате право да коментаришете.

На основу чл.43 ст.5 Законика о кривичном поступку веће доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Одбацује се као неблаговремен захтев за изузеће, браниоца окр. Ненада Опачића адв. Илије Радуловића, председника Окружног суда у Београду, Радослава Баћовића.

Кратко образложење: Рок за подношење захтева за изузеће председника суда може се поднети у року од 5 дана од пријема позива за главни претрес браниоца окривљеног. Бранилац окривљеног Ненада Опачића адв. Илија Радуловић према повратници у списима примио је позив за главни претрес 16. децембра 2003. године, због истека рока од пет дана његов захтев за изузеће председника суда је одбачен.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Одбацује се захтев за изузеће председника већа браниоца окр. Душана Крسمановића адв. Мирослава Тодоровића због тога што није

навео околности које доводе у сумњу пристрасност у поступању председника већа нити се позвао на било који доказ.

Образложење: Његове тврдње које је навео у данашњем излагању представљају прости тврдње које је и демантовао председник већа, а и условно је поставио захтев за моје изузеће

Адв. Мирослав Тодоровић: Нисам условно поставио захтев за изузеће доказ је Ваше некултурно понашање према свима нама.

Председник већа: Нисте добили реч.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Поново се опомиње бранилац окр. Душана Крсмановића адв. Мирослав Тодоровић.

Адв. Мирослав Тодоровић: Како за оволико адвоката можете да кажете да су непристојни.

Председник већа: Не говорите без дозволе председника већа, тиме реметите ток главног претреса.

Адв. Мирослав Тодоровић. По чему су ови овде људи непристојни?

Председник већа: Нисам Вам дозволио да говорите.

Адв. Мирослав Тодоровић: По чему су ови људи...

Председник већа: Нико Вам не ускраћује права.

Адв. Мирослав Тодоровић: Молим Вас хоћу да о томе буде обавештен и председник Врховног суда Србије.

Председник већа: Седите.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Одбацује се захтев за изузеће председника већа браниоца окр. Душана Крсмановића адв. Мирослава Тодоровића, јер се заснива на простој речи, а којом се не наводи било која околност из чл.40 ст.1 тач.6 ЗКП-а.

Адв. Душан Машић: Господине судија извините, рекли сте да је неблаговремено Илија Радуловић уложио жалбу, ако знам да рачунам благовремено је, ако је 16. примио 17, 18, 19, 21 је недеља а први наредни дан је понедељак 22. значи он је благовремено, колико ја знам да рачунам.

Председник већа: То се рачуна, колега искључиво у односу на рок за жалбу и за изјављивање правних лекова. То је тумачење овог већа.

Веће доноси

РЕШЕЊЕ

3

Одбацује се захтев за изузеће председника већа и судија чланова већа браниоца окр. Дејана Миленковића адв. Биљане Кајганић, због тога што се односи искључиво на коментарисање поступања председника већа у овом поступку.

Адв. Биљана Кајганић: Судија ја бих Вас молила само једну реченицу да кажем, молим Вас судија.

Председник већа: Има реч адв. Драгољуб Тодоровић бранилац окр. Селмана Хамидовића.

Адв. Драгољуб Тодоровић: Ја сам само хтео да приметим да у том решењу где се одбија захтев за изузеће већа и Специјалног Републичког тужиоца Пријића, не спомиње се захтев мој и колеге адв. Николе Николића.

Председник већа: Ви сте се придружили тако да је одлучено мериторно.

Председник већа: Има реч бранилац окр. Милорада Улемека Луковића адв. Милан Вујин.

Адв. Милан Вујин: Председниче с обзиром да сте одлучили по досад постављеним захтевима за изузеће овога већа, ја стављам предлог да ово веће, као веће Посебног одељења Окружног суда у Београду, донесе одлуку којом ће се огласити стварно ненадлежним за вођење кривичног поступка, у односу на све описане радње, као евентуално извршена кривична дела пре ступања на снагу измена и допуна Законика о кривичном поступку регулисане главом 29а које су ступиле на снагу 27.12.2002. године. Даћу само кратко образложење чл.53 ст.1 Уставне повеље која гласи «закони и други општи акти институције Србије и Црне Горе не могу имати повратно дејство». Све описане радње које су извршене пре доношења измена и допуна Законика о кривичном поступку, као и доношења Закона о организацији надлежности државних органа у сузбијању организованог криминала, не могу бити предмет расправе пред овим већем јер је ово веће одредбама чл.23, везано да може одлучивати и водити поступак само у оквиру своје стварне надлежности. Обзиром да су те радње извршене пре ступања на снагу Закона који је ставио и формирао овако веће сматрам да веће није стварно надлежно.

Председник већа: Изјашњење заменика Специјалног тужиоца.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Ја се противим овом предлогу, ради се о процесно правним нормама па с тога нема ни речи о ретроактивној примени Закона и у том правцу стављам предлог да се предлог браниоца одбије.

Председник већа: Да ли има коментара бранилаца у вези овог предлога?

Адв. Миливојевић Марко бранилац господина Миодрага Луковића Легије: Што се овога тиче колега Вујин је све рекао осим да су сва дела која су извршена, евентуално извршена су пре 27.12.2002.године. Значи тада је формиран овај суд, и Специјално тужилаштво тада нису ни постојали. Хтео бих још да прочитам тј. да вам укажем на чл.53 ст.1 Уставне повеље који гласи: «Закони и други општи акти институција Србије и Црне горе не могу имати повратно дејство», хтео бих на још једну стар да вам укажем...

Председник већа: Понављате колега.

Адв. Марко Миливојевић: Ово не понављам сад што ћу вам рећи.

Председник већа: Понављате, већ је рекао Ваш колега.

Адв. Марко Миливојевић; Уреду, ја желим још нешто да кажем.

Председник већа: Можете ко Вам брани.

Адв. Марко Миливојевић: Пустио сам све да говоре, цео дан па желим само нешто да кажем. Изменама ЗКП-а предвиђени су нови правни институти сведок сарадник и прикривени истражитељ. Овде се поставља питање да ли би учинилац било ког кривичног дела са обележјем организованог криминала прихватио учешће у било ком облику у извршењу кривичног дела да му је била позната могућност примене нових правних институција. И овде бих желео да укажем на чл.9 не знам да ли је то колега Вујин казао, чл.9 ст.2 Уставне повеље који гласи: «достигнути ниво људских и мањинских права индивидуалних, колективних и грађанских слобода не може се смањивати».

Адв. Ненад Вукасовић бранилац Звездана Јовановића: Управо слажем се с Вама, нећу апсолутно понављати ово све што је рекао колега Вујин и колега Миливојевић, ја само желим једно, да ли можемо овога момента и сада с обзиром да је колега тужилац господин Милан Радовановић, овог момента, рекао да би то спадало у једну другу врсту евентуално некаквих процесних разлога о којима ми говоримо. Овде ми говоримо о суштинским разлозима и питање ретроактивности примене закона је веома озбиљно, и колико знамо чак је било и изјашњење председнице Врховног суда Србије, око тога да ли ће се евентуално изнаћи могућности за примену ретроактивности. Ја молим ово веће, да ли можемо добити као браниоци овде, сада једно тумачење како је то разрешено јер према свим мојим сазнањима, а дозвољавам овде пред целим аудиторијумом да кажем да могуће моја сазнања нису овога момента, на који начин је разрешено питање ретроактивности с обзиром на став председнице Врховног суда на конференцији за штампу да ће се изнаћи могућности. Ја овога момента не знам, и молим ово веће да уколико може да нам укаже на ту могућност везивања, а имајући у виду што каже колега тужилац уз дужно уважавање тужиоца, да су то посебни разлози. Мислим да је то моја молба, више молба него не би могао рећи захтев, да заједнички овде видимо шта је то на који начин смо премостили нешто што је апсолутно било до сада у правном систему ове земље непознато. Хвала вам.

Председник већа: Да ли се још неко јавља за реч поводом предлога. Изволите.

Адв. Мирко Трипковић бранилац Душана Крсмановића: Ја сам 4. новембра поднео писмени захтев у складу са Закоником о кривичном поступку чл.74 ст.1 и тражио да ми се омогући увид и разгледање списка. Ја до данас нисам добио одговор. Јуче сам то поновио, преко тога се то прешло. Ја постављам питање да ли ми се то право ускраћује или ми се признаје као што Закон каже?

Председник већа: Признаје се право.

Адв.Мирко Трипковић:Ја молим да ми се омогући увид у идентичан спис и да ми се остави један пристојан рок да проучим списе. Сматрам да нисам способан да успешно обављам своју бранилачку функцију у ситуацији када ми по овој молби није удовољено.

Председник већа:Ја ћу Вам одмах рећи. Ја сам као председник већа који поступа у овом предмету, дао налог писарници а обзиром на обимност предмета, да сви браниоци имају право увида у спис и фотокопирање свих доказа, исказа, белешки све што постоји у спису, осим фотокопирања фотодокументације, да би спречио злоупотребу и заштитио права оштећених, али сам омогућио да се изврши увид. Тако да то право уопште није ускраћено, то је што се тиче мог поступања. Фактичко питање да ли је неко извршио увид или није то можемо расправити али мој налог је био да се свима омогући увид у списе. Спис је ту, можете и у паузи ако хоћете да га видите, уопште није проблем.

Адв. Мирко Трипковић. Ја сам на своју молбу добио само селективне факсимиле, а то није исто што и увид и разматрање списка.

Председник већа: Одмах ћу Вам и рећи, ја сам дао налог, донео сам решење да се изврши скенирање целокупног истражног списка К.П.5/03. То је захтевало одређене радње. То сам учинио искључиво из разлога да не дође до губитка одређеног доказа у том значајном кривичном предмету.

Адв.Мирко Трипковић: Ја не могу да обављам своју бранилачку функцију док ми се не омогући увид у аутентичан спис, а добио сам само селективни фалксимил.

Председник већа: Ја ћу проверити, Ваше наводе, али једну ствар морате схватити да чињеница да добијете фотокопију из списка значи да је она аутентична, из тог разлога што по судском пословнику, не претпостављате ваљда да ће Вам неко дати нешто што није из списка. Ако хоћете било који доказ да упоредите који сте добили можете сада да извршите увид и да видите да ли одговара оригиналу.

Адв. Марко Трипковић: Ја хоћу да извршим увид у аутентичан спис, то је моје бранилачко право. Тај спис који је код вас.

Председник већа: Ево изволите, ово је спис.

Адв. Мирко Трипковић: Омогућите ми време, дајте паузу.

Председник већа: Никаквих проблема нема за разгледање списка.

Адв. Мирко Трипковић: Ја у току претреса не могу да гледам спис, ја хоћу да видим предмет на столу да бих могао успешно да браним.

Председник већа: Веће ће одлучити о овом предлогу браниоца адв. Милана Вујина.

Адв. Ненад Вукасовић бранилац окр. Звездана Јовановића: У контекст тога што говори колега Трипковић, ми смо затекли у писарници Специјалног суда, и морам признати у сваком случају сам био пријатно изненађен, да смо добили фотокопирани један одређени део материјала. То је једна стварно новина и са те стране моја оцена је позитивна. Међутим, када већ говоримо о овоме што је почео колега Трипковић, ево предамном су два документа која сам ја добио, у смислу да се чак и не мора формално правно поднети захтев за фотокопирање, довољно је само да се овде означи и овде, ја колико сам видео на овом првом сету, који смо уредно платили колико такса иде то, ништа не спорим нигде нема Љубише Бухе "Чумета". Његов исказ, а говоримо о документацији која је базирана 21.08.2003. године питам, не знам због чега тај исказ уопште није исфотокопиран, дакле записник о сасушању осумљичених у предкривичном поступку, ево овде имамо списак свих, овде имамо записник о саслушању сведока у реду, и то је све, у истражном поступку и тај део је у реду, нигде нећете наћи овде, онда сам трагао по овом другом документу који носи ознаку К.П. где сам поднео захтев, ја сам уредно поднео захтев тражећи из документације да се нешто исфотокопира, нисам ишао тако далеко као колега Трипковић да бих проверавао аутентичност, полазим од тога да је сигурно и морам имати поверења толико да неће суд да ми да фотокопију нечег што није исправно, а исто тако сам утврдио да нигде нема исказа Љубише Бухе "Чумета", држим се њега зато што ми је он тако запао у око. Ја сам прихватио и једну и другу документацију коју сам добио, уредно платио, али ме занима да ли је одлука да се извуче из целине списка, рецимо изјава Љубише Бухе, донета пре одлуке о његовом статусу као сведока сарадника, или ова два документа која сам добио у писарници у соби 103

су после тога. Говоримо, ја не сумњам у идентичност одређене документације која је исфотокопирана, али кажем да фали и недостаје нешто по овом захтеву који смо попуњавали. Ето толико. Хвала вам господине председниче.

Адв. Бранислав Тапушковић бранилац Долић Бојана: Ово што смо чули малопре од колеге Вујина само показује која је количина тих претходних ствари које се морају разрешити да би Ви отпочели са претресом. Ја нећу понављати било шта што је већ речено, и хоћу да се бавим само процесном и чињеничном позицијом особе коју ја овде пред вама браним. Ја од првог дана овде од јуче понављам једну ствар, ми овде имамо још једну оптужницу која је за положај мога брањеника од капиталног значаја што је оволики број људи овде то је једно одвојено питање, ја морам да се интересујем за чињеницу и правну позицију мог брањеника. Ако је то догађај из 21.08.2002. и ако је то један једини догађај ја сам заиста јуче два пута понављао да мора претходно да се разреши питање шта ћемо са овом оптужницом која практично покрива и оно оптужење из прве оптужнице. Не може се по једној јединој ствари, по једном једином догађају, некоме судити у две одвојене оптужнице. То се мора разрешити и тужилаштво мора имати став, јер оно има оптужницу бр.К.954/03 Окружног суда у Београду, односно, Окружног јавног тужилаштва у Београду, и то се мора разрешити без обзира на проблеме који постоје, због тога што овде имамо 40 људи који одговарају. Ја морам да се интересујем само за ту позицију и морам да знам став тужилаштва, јер се не може за исту ту ствар, ако је неко везан за један једини догађај, судити не знам колико пута. То су ствари које Ви морате разрешити пре него што отворите претрес. Јер кад се претрес отвори готово је више. Ја молим да се то одлучи у контексту.

Председник већа: У том контексту што сте говорили до сада имате ли конкретан предлог.

Адв. Бранислав Тапушковић: Конкретан предлог да се о судбини ове оптужнице одлучи или одмах сада већ по ставу тужилаштва, или може још боље ако би смо отворили претрес.

Председник већа: У ком смислу говорите о судбини?

Адв. Бранислав Тапушковић. У процесној судбини, само да то буде једна једина оптужница. Да знам по којој оптужници одговара онај кога ја браним. Јер он има један једини догађај из 2002. године, а два оптужења, исте ствари.

Председник већа: Да ли предлагете спајање овог поступка са поступком који се води пред Окружним судом?

Адв. Бранислав Тапушковић: У овом моменту предлагем спајање поступка. О томе може да реши само тужилаштво, ако би сте отворили претрес онда бих имао један други предлог о томе.

Председник већа: Ево о овом предлогу да се изјасни заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Па ја не знам, нисам сасвим сигуран о чему се тачно ради. Ја бих волео да колега Тапушковић идентификује догађаје, о ком догађају се то заиста ради, да бих се могао изјаснити. Сам поступак уласка једног предмета у ову процедуру Специјалног суда зна се какав је. Није у рукама суда већ иницијатива креће од тужилаштва, али ја заиста не могу да се изјасним у овом тренутку јер се говори о две оптужнице, која је то оптужница која се сад показује. Је ли то ова оптужница или нека друга, ја заиста не знам.

Адв. Бранислав Тапушковић: Председниче ја нисам једно време, због различитих обавеза, и да се не бих понављао можда, ево колега који брани такође једнога, ја бих волео да чујем још неког колегу који брани по овом предмету, шта о томе мисли, па ће он вероватно допунити ово што сам ја говорио.

Адв. Милан Савић бранилац Ковчића, Трајковића и Јуришића: Ја сам поднео и предао сам суду предлог за раздвајање кривичног поступка у овом предмету.

Председник већа: Примили смо.

Адв. Милан Савић: Значи стигао је. Онда могу укратко да вам кажем само разлоге.

Председник већа: Може.

Адв. Милан Савић: Овде су оптужени за кривично дело за које је предвиђена максимална казна затвора од једне године као припадници групе. Код судије Омера Хаџиомеровића води се поступак за далеко озбиљније кривично дело. Заиста не видим да постоји процесна сметња да се овај поступак у односу на ову тројицу, за које ја предлагем, ту је и опт. Милић и опт. Долић, да се поступак ипак раздвоји и споји са поступком код судије Омера Хаџиомеровића.

Мислим да би о томе тужилац могао да се изјасни, првенствено и због оволиког и простора и времена које би одузело времена, које би се одузело утврђивањем оних чињеница, које су тамо далеко лакше за утврђивање, због поступка за далеко теже кривично дело које се тамо води. Сем тога имамо и проблема што се тиче одбране, оптужени су у притвору и не по Вашем предмету, већ по предмету судије Омера Хациомеровића. Судија Хациомеровић не дозвољава мени, као браниоцу, посету свој тројници оптужених зато што су код њега у предмету они у колизији, овде нису у колизији и имам право да браним. Он ми не дозвољава, не да ми дозволу за њихову посету, дакле ја заиста са једним могу да се видим, па други пут ако нешто урадим код управника да се видим са другим, а код трећег не могу да одем. У Вашем поступку, зато сам и упутио решење односно молбу, да ми решењем ако не прихватите предлог за раздвајање, да ми решењем Ви дозволите посету оптуженима у овом предмету или омогућите такву посету у просторијама овог суда. То је све и хвала вам.

Председник већа: То право ће Вам бити омогућено пре него што се изведе процесна радња саслушања окривљених које Ви браните.

Адв. Милан Вујин: Господине председниче, да не би после сецкао, с обзиром да смо сад кренули са предлозима на које ћете Ви донети одлуку, ја бих имао само још један предлог који се тиче наше одбране господина Луковића, а то је да у смислу одредбе чл.313 ст.2 ЗКП-а после сваког заседања одбрани доставите копију записника.

Председник већа: Одмах ћу Вас упознати у вези са тим, пошто се аудио снима цео ток главног претреса рок је 72 часа по завршетку претреса да се изврши транскрипт целе аудио траке па самим тим се и помера и рок за стављање примедби, које ће право бити омогућено браниоцима и окривљенима, дакле по пријему транскрипта имаћете право да ставите примедбе, иако то није предвиђено Закоником о кривичном поступку, али се тај рок само пролонгира.

Адв.Милан Вујин: Хвала, дакле омогућено је да нам се доставља.

Адв. Зоран Сударевић бранилац окр. Пажина: У вези предлога који је ставио колега Вујин позивајући се на Уставну повељу и Закон, а у вези стварне надлежности, том приликом изјашњавајући се поводом тог предлога колега Радовановић је рекао да ту нема никакве ретроактивне пријаве, да се ради о искључиво процесним...

Председник већа: Ретроактивне примене

Адв.Зоран Сударевић: зато што се ради о искључиво процесним одредбама и онда о томе не може бити речи. Међутим ја ћу Вам указати да овај Закон који се овде примењује пред Специјалним судом, а то је Закон о организацији надлежности државних органа у сузбијању организованог криминала предвиђа неке ствари, он говори о кривичним делима, говори о казнама, говори о организованој групи шта то све подразумева; то су по мени материјално правне одредбе из Основног кривичног закона. Такође у Законику о кривичном постуку, и то изменама које су предвиђене одредбама о организованом криминалу, спомињу се институти као што су сведок сарадник, чл.504 ублажавање казне, олакшавајуће околности. То су све институти, дакле овде се ради о материјалном праву. У најмању руку овде се ради о комбинованој примени једног и другог. Ја подржавам овај предлог и тражим да се суд о овоме изјасни, односно стварној надлежности и у том смислу раздвоји се поступак и на мог брањеника.

Адв. Душан Кошуткић бранилац Милана Дрче: У потпуности се придружујем предлозима колеге Савића и колеге Тапушковића, јер сматрам да је у најмању руку не целисходно према овим лицима који већ одговарају у предмету К.бр.954/03, а нас тројица бранимо та лица, потпуно је не целисходно водити два поступка, и предлажем да се тужилац изјасни о предлогу за раздвајање, како би могли да наставимо даље да радимо бар у оном предмету.Хвала лепо.

Адв.Никола Николић бранилац Миломира Каличанина, а сада и Саше Петровића: Ја ћу ставити одмах један предлог да не би било да губимо време. Ја не видим разлога да се ово суђење, за које Ви кажете, и ја се потпуно слажем са вама као председником већа, да овај кривично правни предмет има један велики значај и да се морамо држати једног нивоа и баш због тог нивоа наше колегијалности према Вама, Ви морате допустити нама да изнесемо несметано предлоге, јер сте лепо рекли, мада сам ја мало и схватио као претњу, да се цео ток снима, пошто се ја никога не плашим, мене то уопште не занима, али стављам предлог за изузеће Специјалног тужиоца, а нажалост и његових заменика мојих уважених колега у смислу чл. 4о тач.6 а у вези чл. 42 тач.1 и 2, а наиме о чему се ради. Одмах ћу дати образложење. Ја сам фрапиран после 24 године рада у правосуђу да Специјални тужилац мимо одредби закона о понашању државних органа у форми против организованог криминала, дакле Крсмановићу, дакле није дат никакав статус, одлази код њега, а данас за ово своје образложење имам писмени доказ, а то је његово решење којим је одбио господина Тодоровића захтев за изузеће где он у свом образложењу каже да је нудио Крсмановићу максимално ублажавање казне. Прво није имао мандат за то, не може по Закону тако

да се понаша у односу на окривљеног. Може, евентуално кад се преговара око сведока сарадника. Међутим, он је овим презумцију невиности, а надам се и веће зна колико је то важно за нас и за наш кривично правни систем, презумција невиности је угрожена, он човеку који није ни сео на оптуженичку клупу унапред каже да ће му максимално ублажити казну, с таквим тужиоцем ћу се ја борити. Дакле, захтев за изузеће Специјалног тужиоца и нажалост његових заменика због начела субординације.

Председник већа: Да ли има још предлога?

Адв. Крсто Бобот бранилац окр. Пејаковић Саше: Уважени суде, ми смо јуче после дуже дискусије дефинитивно разјаснили какав је положај сведока сарадника, па смо закључили да они нису окривљени дефинитивно. С обзиром да се та три лица која су добила својство сведока сарадника више не налазе на оптужници по ставу одбране Пејаковић Саше, онда се и њихове радње из чињеничног описа дела из оптужнице морају избацити из те оптужнице, што практично значи да ми у овом тренутку имамо једну потпуно нову оптужницу. Имајући у виду ту чињеницу, као и чињеницу да је дошло до спајања поступака, а да одбрана Пејаковић Саше ту другу оптужницу која је спојена, није добила, а пошто је спојен поступак у питању је јединствено суђење, то је практично једна нова јединствена оптужница. У том контексту, пошто сте већ донели решење да се главни претрес одржи мој предлог је да се главни претрес одложи, и да се одбрани пружи довољно времена за припрему одбране због измењене оптужнице. Још једна ствар у прилогу...

Председник већа: Само једно питање колега. Како можете да тврдите да је измењена оптужница, а нисмо је ни чули од тужиоца?

Адв. Крсто Бобот: Судија ја имам оптужницу коју сам добио. У тој оптужници се наводе радње извршења кривичног дела окривљених Сувајџића, Вукојевића и Бухе. Ја сазнајем јуче да они више нису окривљени, што значи да те њихове радње више не могу бити у оптужници. То је сасвим једно логично правно закључивање. Због тога то мора бити нова оптужница.

Председник већа: Погрешно закључујете јер говорите унапред. Требало би да чујемо оптужницу па би онда могли да коментаришемо.

Адв. Крсто Бобот: Неке ствари ја судија не морам да чујем, могу нешто и да закључим. И још један аргумент у прилог одлагања претреса, што се тиче...

Председник већа: Тврдите једну ствар која није чињенично заснована, кажете да је измењена оптужница, главни претрес када почне чућемо оптужницу, ако буде измењена, ја ћу свима омогућити рок за припремање одбране у ситуацији да је оптужница измењена, и у чињеничном смислу и у правном смислу.

Адв. Крсто Бобот: Судија, ако веће закључи, да ако и поред тога што три лица која су се налазила у оптужници се више не налазе, и поред тога што су њихове радње у опису дела више нису, ако судско веће закључи да то није нова оптужница, ја онда могу само да примим то к знању. Мој став је да је то у питању нова оптужница, и при том је та оптужница спојена са још једном оптужницом коју ми нисмо примили. То је први разлог. Други разлог...

Председник већа: На основу чега тврдите да је то јединствена оптужница када су спојени кривични поступци?

Адв. Крсто Бобот: Спојени су кривични поступци, јединствено ће се судити по два оптужна акта, а ми немамо један од та два оптужна акта.

Председник већа: Могли сте да извршите увид.

Адв. Крсто Бобот: Нисмо могли да извршимо увид, јер нисмо имали сазнања да су спојени поступци. Други аргумент у прилог одлагања главног претреса, тиче се припреме одбране. Одбрана Пејаковић Саше у више наврата се писменим путем обрађала истражном судији и председнику већа и председнику Посебног одељења Окружног суда и председнику Окружног суда и председнику Врховног суда, и тек после обраћања председнику Врховног суда нама је омогућено фотокопирање и увид у списе. Ми смо то право остварили пре двадесетак дана, одмах када нам је омогућено. Само да обавестим јавност да је упитању обиман предмет који има око 1700 страница писмених доказа.

Председник већа: Кога Ви то обавештавате?

Адв. Крсто Бобот: Ево и суд обавештавам да има око 1700 писмених доказа, па сад Ви процените да ли одбрана може за 20 дана да се квалитетно припреми за главни претрес. Значи имајући ово у виду као

и питање промењене оптужнице и спојених поступака, предлагемо да се донесе решење да се главни претрес одложи, да се одбрани да рок за припрему и да се затим настави главни претрес.

Адв. Биљана Кајганић бранилац Миленковић Дејана: Ја захтевам да ми се уручи нова оптужба, да ми се доставе све одлуке заједно са том оптужбом, да ми се доставе и одлуке којим је након ступања оптужнице на правну снагу, донета одлука да се саслушавају окривљени, односно касније сведоци сарадници у истрази. Ту постоје три одлуке, затим да ми се доставе одлуке којим су Буха Љубиша "Чуме", Вук Вукојевић и Сувајцић Миладин добили статус сведока сарадника, значи те одлуке да ми се доставе, и да ми се доставе сви они, односно она документа и документација, записници о увиђају, фотодокументација, и остали искази који ми након 7 или 8 пута поднетих захтева још увек нису достављени. Због тога што то мени већ није достављено то је разлог и предлагем да се одложи ово суђење зато што једноставно немам документацију која је неопходна да би овај поступак отпочео, да би моја одбрана могла да буде адекватна. Што се тиче тога, и још једно истовремено би предложила касније да се магнетоскопски снима овај ток, зато што не функционише ово на најбољи могући начин, да ли зато што адвокати истовремено не укључе овај апарат или зато што ви искључите, тако да не може се имати прави увид о ономе како се овај главни претрес одвија и било би добро може да буде и сасвим случајних омашки, да не би правили проблема касније при формирању овог записника да се то паралелно уради у смислу чл.321, а ви сте надлежни за то, у смислу чл.312 или 313 Законика о кривичном поступку то предлагем, и истовремено желим само да Вам скренем пажњу да након јучерашњег захтева господина Вукасовића за Ваше изузеће, Ви сте, мени се учинило на крају донели одлуку да се отвара главни претрес, обзиром да је захтев за изузеће поднет од тог момента, Ви ни једну радњу истражну, нисте могли, односно ни једну радњу нисте могли да предузимате у смислу чл.44 или 45 Законика о кривичном поступку тако да, овај, нисте могли чак ни да отворите претрес иако сте га отворили јер то многи овде нису чули. Значи отварање главног претреса, ће ми олакшати посао за укидање пресуде, али морам да Вам скренем пажњу да од тог момента кад је поднет захтев за изузеће, обзиром да није било потребе нити опасности да се неке радње предузму због опасности од одлагања, Ви нисте могли ни једну једину радњу да предузмете судија, па чак и ако сте оворили ни да отворите главни претрес, па с тим у вези нисте могли ни да одбаците овај мој предлог. То сам дужна да кажем зато што је то апсолутно битна повреда поступка, и да се не би наставили касније у кршењу тог закона, додуше, то ће одбрани омогућити касније евентуално укидање пресуде, али мислим да треба ипак мало слушати и у складу са законом доносити одлуке. Предлагем

да се одложи главни претрес до уручења свих ових докумената и нове оптужбе, то је апсолутно један неопходни предуслов, а по закону Ви можете да констатујете да постоје претпоставке за одржавање главног претреса, али пошто Ви нисте странка у поступку, пошто сте Ви арбитар, странке у поступку су тужилац и одбрана, Ви можете да кренете у поступак уколико ми немамо предлога у том правцу, уколико смо ми сагласни и сматрамо да нема сметњи, па чак и ако закључите да имате услова да кренете у поступак уколико било ко од нас тражи због одређених разлога да сметње постоје и да се не може наставити поступак, Ви сте дужни да о томе одлучите, а не да нас искључите и потпуно одбрани онемогућите да изнесе разлоге који су апсолутно такве тежине да ће битно утицати на тежину и утврђивање материјалне истине у самом поступку. То је све.

Адв. Владимир Бојовић бранилац окр. Гаврић Тонија: у оптужници ОЈТ-а 2/03 од 21.08.2003.године мом браћенку се ставља на терет кривично дело злочиначког удруживања. На том оптужном акту он је у групи са Глигоријевић Миодрагом, Ђугумовић Николом, Миливојевић Слободаном и Катић Градишом. У односу на ова лица је раздвојен поступак. Једино је остао мој браћеник Гаврић Тони. Имајући у виду разлоге целисходности о којима су говориле колеге и данас и јуче, а посебно чињеницу да је управо раздвојен поступак у односу на остала лица у овом предмету ја предлажем да суд одлучи о раздвајању поступка у односу на мог браћеника. Само толико.

Адв. Милош Јанковић бранилац Пажин Слободана: Како је очигледно да ће овај комплексни поступак трајати дуго, а да је окривљени Пажин Слободан у притвору, предлажем да се поступак против Пажин Слободана из разлога целисходности раздвоји и посебно доврши. Указујем суду да окр. Пажин Слободан уопште није оптужен за кривично дело убиства пок. Премијера др. Ђинђић Зорана, као ни за читав низ кривичних дела која се стављају на терет другим оптуженима. Уколико поступак против окр. Пажин Слободана буде раздвојен поступак у односу на њега ће бити брже и ефикасније окончан. Како је једно од основних начела кривичног поступка да трајање притвора мора бити сведено на најкраће потребно време, сматрам да је предлог основан. Осим тога попут речи претходног колеге како је наведено било би у потпуности у складу са постојећом одлуком суда да се раздвоји поступак поводом појединих окривљених за кривична дела у вези са овом организацијом, односно поводом те њихове повезаности са њом.

Адв. Невен Адам бранилац окр. Јовановић Милана: Председничке већа придружујем се речи адв. Савића и адвоката колеге Тапушковића и колеге Душана Кошутића у вези разлога који налажу судском већу

раздвајање поступка кривичног, наравно који носи ознаку К.П.бр.5/03 и кривичног поступка К.бр.954, дакле разлози су ефикасност вођења поступка, разлог целисходности, економичности на концу вођења поступка налажу раздвајање те у том правцу се придружујем уваженим колегама.

Адв. Владимир Бојовић: Судија дозволите само кратко, само ћу се надовезати на оно што сам малопре рекао. Управо дакле разлози целисходности о којима је говорио колега налажу да се одлучи о раздвајању поступка у односу на мог брањеника Тонија Гаврића. Чињеница да се пред овим судом води поступак против њега за дело за које је раздвојен поступак у односу на друге саокривљене.

Председник већа: Немојте се понављати колега, то сте већ рекли.

Адв. Владимир Бојовић: Само би желео да додам да то све даје посебну једну димензију у предмету. Да би било потпуно другачије када би се о свему томе расправљало пред једним другим судом и пред другим већем. Управо због тога разлози целисходности налажу да се пре свега одлучи о том предлогу за раздвајање поступка у односу на то дело у односу на окр.Тонија Гаврића. Ето само сам то хтео да додам.

Адв. Ненад Вукасовић бранилац Звездана Јовановића: Ја сам на јучерашњем овде нашем заседању, сада да ли је то главни претрес или не, назовимо га како хоћемо, започео у ствари једно своје излагање везано за предлог браниоца, дакле одбране Звездана Јовановића за раздвајање поступка у погледу убиства др. Зорана Ђинђића и јуче сам навео одређене разлоге. Ако је снимљено нема разлога да понављам оно што сам јуче рекао који су разлози. Ја бих само да Вас подсетим, и тачно је Ви сте констатовали да је о томе писан својевремено приговор који је одбијен сагласно чл.277 ст.1 и2 итд., да то нема посебне жалбе и дошли смо до ове тачке сада пред овим већем. Ја желим да Вас подсетим да нешто што је на страници 15 тог одговора речено поготово везано за овај чл.136 ст.1 и 2 за шта се терети између осталог и Звездан Јовановић, али и оптужени Аца Томић, Борислав Микелић, и господин Вујичић у односу на које је поступак издвојен. Реченица гласи: да се одбија све у реду, ради се о случају мешовитог конекситета. То је једна ствар мешовити конекситет је убачен као институт, али је још много важније да између окривљених постоји стварна веза. Сада морам пред овим већем, ја сам искрено да Вам кажем у једној правној дилеми. Ако постоји по овоме ставу и оптужници коју имам, на коју сам писао

приговор, а став већа је који је потписао судија господин Милан Ранић да између окривљених постоји стварна веза сада сам у једној стварно чињеничној и правној дилеми. Имамо раздвојен поступак у односу на господина Томића, Микелића и Вујичића за чл.136 ст.2 који је задржан код мог браћеника овде опт. Звездана Јовановића. Постоји значи дакле стварна веза и између оптужених из августа месеца то је Љубиша Буха "Чуме", то је господин Сувајцић и господин Вукојевић. И сада у овом случају када ми се каже да постоји стварна веза и то су разлози због којих сам одбијен, с једне стране мешовити конекситет у реду, а с друге стране стварна веза између окривљених. То значи да имамо три и овамо три, то је шест лица, која овог момента на данашњи дан када се обраћам овоме већу она више не фигурирају у оптужници. Разлог због тога сам јуче започео, а уколико ми данас дозволите не би понављао разлоге које сте чули, с обзиром да се све снима, па према томе нема потребе да се понављамо, ја и даље остајем при становишту да се поступак у односу на Зорана Ђинђића пок. премијера раздвоји, јер мислим да ћемо тако лакше утврдити мотиве, односно за шта идемо и што је одбрани највише стало, да видимо због чега је убијен господин Ђинђић, да ли као Премијер, или као господин Ђинђић. То су врло велике разлике у једном поступку који је пред нама и који је сигурно сложен и мислим да би ради дигнитета господина Ђинђића, а истовремено и дигнитета места Премијера, функције Премијера у овој земљи тај предмет морали раздвојити, а нарочито када сам добио овакав један одговор, знате да су сви у једној вези, а данас већ имамо полако како би рекао, да не би желео да употребим неки додуше груб израз, и немојте ми замерити, некако имам осећај да се крњи она прва основна поставка са 44 лица са онима која су у бекству. Имамо већ три издвојено, о колегама адвокатима разговарам јер они и нису у некој функцији бар по овоме чл.136 и овоме осталом, и имамо сада тројицу сведока сарадника и због тога ево сада званично, а то јуче је само било овако начелно разговарано, званично пред овим већем постављам захтев за раздвајање поступка убиства премијера др. Зорана Ђинђића у односу на сва остала кривична дела при том стварно уважавајући све ове разлоге. Под један, мислим да је то и за све нас нећу се бавити историјом, а у сваком случају извињавам се, али морам споменути и то да тај историјски случај оправдамо на крају крајева улогу свих нас овде пред лицем домаће и светске јавности да можемо за убиство Премијера спровести јединствен поступак за сва лица која су укључена молим одговараће овде пред Вама ми ћемо утврђивати кривицу и свако ће сносити своју одговорност. И зато предлажем да се пре читања оптужнице у оном свом детаљном облику да веће одлучи да не би испало да сад браниоци сваки дан имају по некакав предлог, па да то поприми можда и облике не би желео некакав погрешан утисак неког одуговлачења, или било шта томе сличног. Не апсолутно не, ми смо спремни да управо започнемо рад на

овом предмету, али ипак мислим да би о овоме требало да веће којим ви председавате одлучи о овоме раздвајању, а поготово што сам и упућен на то овим решењем да се обратим Вама на главном претресу, односно на самом претресу да Ви као веће о томе одлучите. Хвала вам, мислим да постоје сви разлози, а нарочито чл...

Председник већа: Пре свега да Вас прекинем, пошто сте надам се завршили чињенично и правно образлагање.

Адв. Вукасовић: Само сам хтео да кажем да управо са позивом на чл. 34 ст.1 то су важни разлози и разлози целисходности.

Председник већа: Надам се да сте образложили до сада.

Адв. Вукасовић: Хвала Вам, ја бих толико, а сад на Вама је да одлучите у том смислу.

Председник већа: Хвала Вам. Пошто је до сада имала реч одбрана у формалном правном смислу постављене су одређене примедбе везано за ток припремања главног претреса, да нису омогућени увиди у спис предмета, да нису достављени одређени докази, ја сам већ одговорио на то и рекао да је свима омогућено да изврше увид у списе предмета. С обзиром на број окривљених и број бранилаца у овој кривичној ствари знам да није могуће то урадити на један експресан начин, али пошто смо сада овде присутни сви, ја ћу сада питати појединачно окривљене у смислу материјалног права на одбрану да ли они имају одређених примедби, приговора и да ли су тражили увид у спис који им се мора омогућити или фотокопирање одређених доказа из списка предмета у циљу припремања њихове одбране. Тако да ћемо почети од првог окривљеног који је присутан окр. Звездана Јовановића.

Адв. Горан Петронијевић бранилац Саше Пејаковића: Ја...

Председник већа: Колега хоћете ли ми омогућити да одржим овај део процедуре?

Адв. Горан Петронијевић: Само једну реченицу у вези овог Вашег предлога. Сматрам га умесним, апсолутно у смислу процесне економије поступка да се и окривљенима обратите, да се и они о томе изјасне. Ја сам само у том смислу хтео да Вам изнесем једну примедбу, која је веома битна а то је да је нама онемогућен било какав контакт са нашим браћеницима од момента када смо ушли у ову судницу. Ово јако лепо изгледа, очигледно да је ово све урађено по неким светским

нормама, али ситуација у којој бранилац нема апсолутно никакву могућност да у току поступка контактира изузев визуелно са својим брањеником је потпуно нерегуларна. Она представља само наставак, један континуиран наставак, повреде права на одбрану који је присутан у овом поступку нажалост од самог почетка.

Председник већа: Да ли желите да разговарате са окривљеним?

Адв. Горан Петронијевић: Ја Вас молим судија да завршим, ја Вас молим да пре било каквог контакта са окривљенима свим браниоцима омогућите контакт са својим брањеницима ко то жели.

Председник већа: Не можете се договарати у вези одређеног питања поготово што се односи на процесна питања која ћу сада питати окривљене.

Адв. Горан Петронијевић: Не може само када је у питању питање у току одбране или испитивања окривљеног Ви то добро знате, немојмо мешати те две ствари.

Председник већа: Биће омогућено да разговарате пре него што буду сасушани када буде извођена та процесна радња.

Адв. Горан Петронијевић: Судија веома су важна процесна питања, молимо Вас омогућите нам контакт са нашим брањеницима.

Председник већа: То је питање у оквиру материјалне одбране искључиво окривљених. Ја ћу их поучити о њиховим правима и у вези овог то је чисто процесно питање.

Адв. Горан Петронијевић: Судија уз сво поштовање Вас они су доста пута до сада поучавани нажалост погрешно о својим правима.

Председник већа: Одузимам Вам реч, седите.

Адв. Горан Петронијевић: Судија ја Вас молим да одлучите о овом предлогу као веће, не као Ви као појединац, као веће.

Председник већа: Одузимам вам реч.

Адв. Горан Петронијевић: Судија Ви сте јуче имали много предлога о којима нисте одлучили, одлучите о тим предлозима нећете ништа изгубити.

Председник већа: Седите. Ви злоупотребљавате говорницу.

Адв. Горан Петронијевић: О доброј намери да Вас упозорим на веома битне...

Председник већа: Ако сматрате да постоји повреда истакли сте је. Седите.

Адв. Горан Петронијевић: Судија ја молим да одлучите о мом предлогу да имамо контакт са брањеницима.

Председник већа: Одлучићемо накнадно, дозволите да наставимо

Адв. Горан Петронијевић: Немојте контактирати са њима, немојте правити грешку коју је тужилац Пријић правио. Само упозорење ништа друго, добра намера судија.

Председник већа: Не употребљавајте говорницу седите.

Нека приступи суду окр. Звездан Јовановић.

Председник већа: Окривљени ЗВЕЗДАН ЈОВАНОВИЋ, ја Вас питам у циљу припремања Ваше одбране на главном претресу пред овим судом да ли имате неких приговора примедби, да ли Вам је омогућено да се упознате са чињеничним стањем у овом предмету и са доказима у спису.

Окривљени ЗВЕЗДАН ЈОВАНОВИЋ: Нећу се изјашњавати у вези овога.

Председник већа: окр. Душан Крсмановић, исто питање јесте ли чули?

Окривљени ДУШАН КРСМАНОВИЋ: Јесам

Председник већа: Да ли имате неких примедби и да ли тражите одређене доказе да се упознате са списом у циљу припремања ваше одбране?

Окривљени ДУШАН КРСМАНОВИЋ: Нећу се изјашњавати у вези овога исто.

Председник већа: окр. Саша Пејаковић постављам Вам исто питање.

Окривљени САША ПЕЈАКОВИЋ: Не желим се изјашњавати о овоме предмету.

Председник већа: Из ког разлога?

Окривљени САША ПЕЈАКОВИЋ: Из разлога што ми не дозвољавате комуникацију са адвокатом.

Председник већа: Када?

Окривљени САША ПЕЈАКОВИЋ: Сада

Председник већа: Сада?

Окривљени САША ПЕЈАКОВИЋ: Да.

Председник већа: Хоћете ли да се консултујете у вези Ваше одбране?

Окривљени САША ПЕЈАКОВИЋ: Желим.

Председник већа: Желите, биће Вам омогућено када прекинемо претрес. Седите.

Окривљени САША ПЕЈАКОВИЋ: Захваљујем.

Председник већа: Окр. Бранислав Безаревић, да ли сте чули питање председника већа?

Окр. Бранислав Безаревић: Јесам

Председник већа: Хоћете ли да се изјасните?

Окр. Бранислав Безаревић: Па не бих ни ја да одговарам.

Председник већа: Из ког разлога?

Окр. Бранислав Безаревић: Да се консултујем са адвокатом.

Председник већа: У реду можете да се удаљите.

Председник већа: окр. Жељко Тојага, чули сте питање?

Окр. Жељко Тојага: Хоћете поновити питање?

Председник већа: Да ли имате неких примедби у циљу припремања ваше одбране, имате право на увид у спис предмета, можете да добијете фотокопију било ког дела списка или целог списка, у циљу припремања Ваше одбране, да ли Вам је то право омогућено и да ли сте постављали такве захтеве?

Окр. Жељко Тојага: Не знам пошто ми не значе ништа.

Председник већа: У ком смислу Вам не значе ништа?

Окр. Жељко Тојага: Адвокат је ту да ме брани, шта ја могу с тим.

Председник већа: Ја Вам говорим да Ви можете и сами да се браните и поред тог елемента постоји и право формалне одбране на браниоца кога већ имате у том смислу сам хтео и да Вас поучим и да Вас питам о Вашим примедбама евентуално.

Окр. Жељко Тојага: Моја права се крше од првог дана.

Председник већа: Реците.

Окр. Жељко Тојага: Од првог дана сам, значи девет месеци сам у затвору већ да не знам зашто.

Председник већа: О томе ћете се изјаснити када будете саслушани, ја само питам процесно.

Окр. Жељко Тојага: Да Вам кажем разлог, разлог је тај што ми није допуштено препознавање, суочење, држе ме, зашто ме држе, због чега сам ја овде?

Председник већа: У вези овог питања, јесте ли Ви примили оптужницу?

Окр. Жељко Тојага: Да али ја не читам то, то мене не занима.

Председник већа: Добро, то је Ваше право. Ја Вас питам у вези ових процесних питања да ли ви тражите?

Окр. Жељко Тојага: Тражим само суочење и после са адвокатом са њим да могу разговарати.

Председник већа: Добро можете да идете.

Окр. Жељко Тојага: Хвала.

Председник већа: Окр. Тони Гаврић нека приступи за говорницу, да ли сте чули питање?

Окр. Тони Гаврић: Чуо сам, ја тражим изјаву Вукојевића коју нисам могао да добијем у овом периоду до сада. Преко адвоката нам није било дозвољено никаква папирологија. И ако може сусрет са адвокатом.

Председник већа: Биће Вам дозвољено, може.

Председник већа. Окр. Предраг Малетић.

Окр. Предраг Малетић: Господине председавајући и господине Јавни тужиоче ако је мој адвокат добио све на увид ја мислим да и ја самим тим имам цео комплет тај материјал. Мислим да ми не треба ништа више. Ако господину Душану треба још нешто он ће се обратити Вама па Ви ћете му то право дозволити. Хвала.

Председник већа: Добро, можете да идете.

Председник већа:окр. Никола Бајић нека приступи за говорницу.

Окр. Никола Бајић: Добар дан.

Председник већа: Добар дан, да ли сте чули моје питање?

Окр.Никола Бајић: Јесам чуо и немам примедбе никакве.

Председник већа: Добро, можете да идете.

Председник већа: Окр. Саша Петровић нека приступи за говорницу.

Окр. Саша Петровић: Немам примедби никаквих чуо сам све.

Председник већа: Добро, можете да седнете.

Председник већа: окр. Ђорђе Славковић нека приступи за говорницу, постављам Вам исто питање да ли сте чули?

Окр. Ђорђе Славковић: Не бих желео да се изјашњавам у вези овога без претходног контакта са браниоцем.

Председник већа: Добро, можете да идете.

Окр. Ђорђе Славковић: Хвала.

Председник већа: окр. Милан Јуришић, нека приступи.

Окр. Милан Јуришић: Добар дан, не желим да се изјашњавам јер не могу да се консултујем са адвокатом већ дуже време.

Председник већа: Нека приступи окр. Драган Миладиновић за говорницу.

Окр. Драган Миладиновић: Поштовање, пошто мој адвокат није изнео никакву примедбу немам их ни ја.

Председник већа: Добро.

Окр. Драган Миладиновић: Пријатно.

Председник већа: окр. Слободан Ковчић нека приступи за говорницу.

Окр. Слободан Ковчић: Не бих желео ништа да се изјашњавам пошто немам контакт са адвокатом.

Председник већа: Добро, можете да се вратите.

Председник већа: Нека приступи окр. Бојан Долић.

Окр. Бојан Долић: Не желим да се изјашњавам ништа док се не консултујем са адвокатом.

Председник већа: Добро можете да се вратите.

Председник већа: Нека приступи окр. Дарко Милић.

Окр. Дарко Милић: Дobar дан.

Председник већа: Дobar дан, изјасните се на ова питања.

Окр. Дарко Милић: Не желим ништа да се изјашњавам, немам примедби, желим само са адвокатом да се консултујем.

Председник већа: У реду, можете да се вратите.

Председник већа: Нека приступи окр. Милан Дрча, чули сте питање?

Окр. Милан Дрча: Ја не желим да се изјашњавам без присуства адвоката, немам примедбе на оптужницу.

Председник већа: У реду, можете се вратити.

Председник већа: Нека приступи окр. Срећко Трајковић.

Окр. Срећко Трајковић: Не желим да се изјасним док се не консултујем са адвокатом.

Председник већа: Добро, можете да се вратите.

Председник већа: Нека приступи окр. Миломир Каличанин ради изјашњења о питању председника већа.

Окр. Миломир Каличанин: Дobar дан, да Вам кажем нешто, мени то ништа не значи без адвоката. Све мом адвокату што треба највероватније ћете да дате, а ја ћу то после да видим.

Председник већа: Добро, вратите се.

Председник већа: Нека приступи окр. Слободан Пажин, изјасните се о питању које сам Вам поставио.

Окр. Слободан Пажин: Ја ћу се изјаснити, мени је у потпуности онемогућено припремање одбране. По правилима Окружног затвора адвокати не могу да ми доставе ни један акт, нити ја могу њима било шта писмено да доставим. Јуче ми је одузета и оловка тако да нисам могао ни оловку да донесем овде у судницу, сматрам да ми је потпуно онемогућено припремање одбране.

Председник већа: У ком погледу?

Окр. Слободан Пажин: У погледу што не могу да добијем, не знам на који начин, да добијем изјаве са саслушања заштићених сведока, односно тих сведока који ме терете да бих се упознао да бих могао да припремим одбрану.

Председник већа: Биће вам достављени записници о саслушању сведока сарадника, да ли има још неких приговора?

Окр. Пажин Слободан: Да ли могу да понесем оловку са собом када долазим на суђење?

Председник већа: То је питање безбедности, и ја се у то не мешам. Можете да се вратите.

Председник већа: Нека приступи окр. Далибор Нишавић ради изјашњења на постављено питање председника већа.

Окр. Далибор Нишавић: Не желим да се изјашњавам.

Председник већа: Нека приступи Ненад Опачић.

Окр. Ненад Опачић: Ја ћу се изјаснити мада мислим да је Вама познат мој став, јер сам ја још пре две три недеље, још док сам добио решење о спајању тражио путем затворске управе у Зрењанину, а на Вашу адресу је упућено да ми се доставе списи предмета не само кривичног дела за које сам ја оптужен, него комплетног кривичног предмета коме сам прикључен том захтеву, односно мојој молби до данас није удовољено уопште. Ја и даље остајем при том захтеву и молим Вас да то урадите што хитније и да ми омогућите време за одбрану јер мом адвокату верујем неизмерно, самим тим што сам га именовao за адвоката, али ја не могу да комуницирам са мојим адвокатом без тога ако претходно не знам шта ко прича о мени, да ли ме ко спомиње, можда ја пошто сам прикључен овом случају могу да будем од велике користи у овом предмету, тако да желим да имам комплетан увид у све списе и да ми оставите пристојно време да се упознам са списима па потом не потом него у међувремену пошто добијем предмет да имам више контаката са браниоцем и чешће како би адекватно био припремљен за претрес

Председник већа: Добро биће Вам омогућено то право.

Председник већа: Заменици Специјалног тужиоца нека се изјасне о предлозима за раздвајање кривичних поступака.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Требао би да Специјални тужилац пошто је тражено наше изузеће поново чини ми се из других разлога требало да донесе одлуку да би се ја уопште изјашњавао о том предлогу.

Председник већа: Сматрате да то није правно релевантно изјашњење с обзиром да сте стопирани у предузимању одређених радњи?

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Да.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Прекида се главни претрес ради одлучивања о захтеву за изузеће Специјалног тужиоца и заменика Специјалног тужиоца Милана Радовановића и Небојше Мараша.

Наставак главног претреса ће бити за сат времена.

НАСТАВАК ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА

Председник већа: Констатује се да је приступио окр. Милан Јовановић са браниоцем адв. Мирославом Тодоровићем, по пуномоћју у списима.

Да ли је донета одлука по захтеву за изузеће Специјалног тужиоца и његових заменика?

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Да одлука је донета и ја ћу Вам приложити одлуку ради здружења списима.

Председник већа: Саопштићу Вам одлуку Републичког јавног тужиоца Ђорђа Остојића коју је потписао заменик Крсмановић под службеним бр.А.бр.252703 од 23.12.2003. године којом се одбацује

поновљени захтев за изузеће Специјалног тужиоца Јована Пријића за поступање у кривичном поступку Посебног одељења Окружног суда у Београду К.П.бр.5/03 и К.П.бр.11/03 као недозвољен.

Друго решење које је донео Специјални тужилац Јован Пријић под службеним бр.КТС бр.2/03 од 22.12.2003. године којим се одбацује поновљени захтев за изузеће заменика Специјалног тужиоца Милана Радовановића и Небојше Мараша који заступају Специјалног тужиоца у кривичном поступку Посебног одељења Окружног суда у Београду К.П.бр.5/03 и К.П.11/03 као недозвољен.

Адв. Никола Николић: Судија да ли могу да добијем отправак решења?

Председник већа: Може, ево приступите да добијете решење.

Веће доноси

Р Е Ш Е Њ Е

О предлозима бранилаца да се суд огласи стварно ненадлежним за поступање у овој кривичној ствари и о предлозима за раздвајање кривичног поступка одлучиће се накнадно.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес одржи.

Претрес је јаван.

Приступићемо узимању личних података окривљених ради утврђивања њихове истовестности.

Нека приступи за говорницу окр. Звездан Јовановић

Окр. ЗВЕЗДАН ЈОВАНОВИЋ, од оца Радомира и мајке Станице, рођено њено презиме Дашић, надимак "Звеки". рођен у Пећи, 19.јула 1965.године, ожењен, отац троје деце, поседујем стан, по занимању завршио средњу металску струку, запослен био у Министарству унутрашњих послова Ресор Држане безбедности Јединица за специјалне операције, осуђиван када сам имао 18 или 19 година, добио сам условну казну, не води се други кривични поступак против мене.

Окр. ДУШАН КРСМАНОВИЋ, надимак "Дуле". од оца Драгана, и мајке Ђурђице, рођене Миловановић, рођен у Либији, 10.маја 1977. године, писмен, завршио аутомеханичарску школу, по занимању ништа, ожењен, отац двоје деце, осуђиван, као малолетник због туче и у војсци сам осуђиван због одбијања наређења, поседујем део куће, војску служио 1996/97 и ослобођен сам доживотно.

Окр. САША ПЕЈАКОВИЋ, надимак "Пеле" од оца Миле, и мајке Весне, рођене Кепција, рођен у Суботици 27.04.1971. године, писмен, завршио средњу саобраћајну школу, неосуђиван

Окр. БРАНИСЛАВ БЕЗАРЕВИЋ надимак Бранко. од оца Рајка, и мајке Зоре, рођене Глушчевић, рођен у Пријеполу, 13.10.1974. године, писмен, завршио средњу школу унутрашњих послова, полицајац, неожењен, без имовине, неосуђиван

Окр. ЖЕЉКО ТОЈАГА, надимак "Жмиги", од оца Бранка и мајке Даре, рођене Мандић, рођен у Грачацу, Хрватска, 1.08.1970.године, писмен, металостругар, ожењен, отац двоје деце, био запослен у ЈСО, војску служио у Суботици 1989/90, неосуђиван, не води се други кривични поступак против мене

Окр. ТОНИ ГАВРИЋ, без надимка, од оца Светомира, и мајке Милене, рођене Лазих, рођен у Београду, 10.10.1968. године, писмен, завршио сам војну школу, ожењен, отац двоје деце, завршио сам војну школу и радио сам у војсци 8 година, неосуђиван, не води се други кривични поступак против мене.

Окр. ПРЕДРАГ МАЛЕТИЋ, надимак "Пиги", од оца Драгољуба, и мајке Љубине, рођене Шулајић, рођен у Земуну 31.01.1967. године, писмен, завршио средњу трговачку школу, био машиниста на рели бунарима у Београдском водоводу и канализацији, ожењен отац двоје деце, са станом у Прогару, Владе Обрадовића Каменог бр.91, војску служио у Билећи 1987. године у Школи резервних официра пешадије, неосуђиван, не води се други кривични поступак,

Окр. НИКОЛА БАЈИЋ, надимак »Баја« од оца Бранка и мајке Данице, рођене Милошевић, рођен у Земуну 30.01.1969. године, писмен, угоститељ, ожењен, отац двоје деце, војску служио 1988. године у Приштини, осуђиван због крив. дела прикривања пре три четири године, једно 5 или 6 пута сам осуђиван, не води се други кривични поступак против мене.

Окр. САША ПЕТРОВИЋ, надимак " Пера", од оца Драгана и мајке Гордане рођене Арсић, рођен у Земуну 13.11.1972. године, писмен, заршио средњу машинску школу, није, има двоје деце из ванбрачне заједнице, војску служио 1991. године у Брчком али сам ослобођен, осуђиван више пута због крив. дела одузимања возила, води се други кривични поступак пред Другим општинским судом у Београду због крив. дела одузимања возила

Окр.ЂОРЂЕ СЛАВКОВИЋ, без надимка, од оца Миодрага и мајке Драгице, рођене Божић, рођен у Београду 30.05.1977., писмен, машински техничар, нежењен, без деце, војску није служио, осуђиван као малолетник условно, не води се други кривични поступак

Окр. МИЛАН ЈУРИШИЋ, зв."Јуришко", од оца Славка и мајке Милице рођене Будисављевић, рођен у Земуну 3.05.1981. године, писмен, туристички техничар, нежењен, нема деце, војску није служио, осуђиван као малолетник због крив. дела дроге, води се други кривични поступак због крив. дела два убиства и отмице у Окружном суду

Окр. ДРАГАН МИЛАДИНОВИЋ, "Гагец" од оца Драгољуба, и мајке Загорке, рођене Аћимовић, рођен у Београду 14.06.1971. године, писмен, КВ возач, нежењен, без деце, осуђиван као малолетник за крађе и пре 10 година као пунолетан за члан 33 условно, ослобођен служења војног рока из здравствених разлога због повреде стомака, не води се други кривични поступак.

окр. СЛОБОДАН КОВЧИЋ, надимак, "Кова", од оца Михајла, и мајке Драгице, рођен у Београду 18.07.1978. године, писмен, царински радник, нежењен, без деце, војску служио 1997. године као граничар, неосуђиван, води се други кривични поступак против мене пред Окружним судом због отмице.

Окр. БОЈАН ДОЛИЋ, надимак "Боки". од оца Драгана, и мајке Радмиле рођене Трајковић, рођен у Београду 17.01.1978. године, писмен, саобраћајни техничар, нежењен, нема деце, војску није служио,

неосуђиван, води се други кривични поступак пред Окружним судом за отмицу.

Окр. ДРАКО МИЛИЋ, без надимка, од оца Мирољуба, и мајке Вукосаве, рођене Рогановић, рођен у Алексинцу, 29.10.1976. године, писмен, трговац, неожењен, без деце, војску служио 1996/97 Краљево аутојединица, осуђиван због крив. дела из чл.245 у Окружном суду 2000. године, води се други кривични поступак против мене пред Окружним судом због отмице.

Окр. МИЛАН ДРЧА, од оца Слободана и мајке Мирјане, рођене Медић, рођен у Београду 3.05.1981. године, писмен, електротехничар енергетике, неожењен, без деце, војску није служио, неосуђиван, води се други кривични поступак против мене пред Окружним судом због отмице

Окр. СРЕЋКО ТРАЈКОВИЋ, без надимка, од оца Миодрага, и мајке Марице, рођене Антић, рођен у Београду 6. август 1980.године, писмен, електротехничар, неожењен, без деце, војску није служио, води се други кривични поступак против мене пред Окружним судом због отмице

Окр. ЈОВАНОВИЋ МИЛАН, надимак "Јова", од оца Златимира и мајке Мирјане рођене Поповић, рођен у Земуну, 10. јула 1981. године, писмен, електротехничар, неожењен, без деце, није служио војску, неосуђиван, води се други кривични поступак против мене пред Окружним судом због отмице

Окр. МИЛОМИР КАЛИЧАНИН, надимак "Кале", од оца Милутина и мајке Мирјане рођене Матејић, рођен у Куршумлији, 4.10.1965, писмен, машинбравар, завршио средњу машинску школу, ожењен, отац двоје деце, војску служио 1984. године у Задру, неосуђиван, не води се други кривични поступак,

Окр.СЛОБОДАН ПАЖИН, без надимка, од оца Стојана и мајке Зорке рођене Вујић, рођен у Земуну, 24. јануара 1961. године, писмен, правник, био запослен у Министарству унутрашњих послова, ожењен, отац двоје деце, војску служио 1980. године у Мостару, неосуђиван, не води се други кривични поступак

Окр. ДАЛИБОР НИШАВИЋ надимак "Чода", од оца Радојка, и мајке Љиљане, рођене Гојић, рођен у Новом Саду 13. децембра 1975. године, писмен, трговац, ожењен, отац једног детета, војску није служио, неспособан, осуђиван два пута, сада издржавам казну, због

крив. дела дроге и фалсификат исправе и тешке крађе, води се други кривични поступак пред Окружним судом у Новом Саду због тешке крађе,

Окр. НЕНАД ОПАЧИЋ, без надимка од оца Николе и мајке Наталије, рођене Јованчевић, рођен у Новом саду 10.02.1961. године, писмен, хидронаутичар, ожењен, отац једног малолетног детета, војску служио у Рашкој 1979 до 1981. године у Пожеги, осуђиван сада у време овог највећег прогона српског народа и свега што је српско у операцији "Сабља" због убиства Михајловићевог рођеног брата Ђуре Мутавог на 15 година незаконитом и неправоснажном пресудом.

Председник већа: Нисте осуђени с обзиром да није правоснажна.

Окр. Ненад Опачић: Пре тога нисам осуђиван 21 годину.

Председник већа: Да ли се води неки други кривични поступак осим тог што сте рекли?

Окр. Ненад Опачић: Да исто то последица тог прогона пред Специјалним судом где се водим као шеф ветерничке мафије.

Главни претрес почиње читањем оптужница Специјалног тужиоца за сузбијање организованог криминала КТС бр.2/2003. од 21. августа 2003. године и КТС.бр.11/2003. од 27.10.2003. године.

Заменик Специјалног тужиоца чита оптужнице:

Специјално тужилаштво при Окружном јавном тужилаштву у Београду на основу члана 46 став 2 тачка 2 у вези члана 504-а ЗКП подиже оптужницу против:

Улемек Луковић Милорада из Београда, рођеног 15.3.1968. године, налази се у бекству,

Јовановић Звездана са Новог Београда, улица Марка Ристића број 3/2, рођеног 19.7.1965. године, налази се у притвору

Симовић Милоша из Земуна, улица Ауто пут за Загреб број 26, налази се у бекству,

Константиновић Нинослава званог «Нино» из Београда, Борча, улица Слатина нова број 2, налази се у бекству,

Симовић Александра из Земуна, улица Ауто пут за Загреб број 26, налази се у бекству,

Милисављевић Владимира званог «Влада будала», из Земуна, налази се у бекству,

Миленковић Дејана званог «Багзи» из Земуна, Ловачка број 11, тренутно у бекству,

Калинић Сретка, са Новог Београда, улица Милентија Поповића број 23, тренутно у бекству,

Јуришић Милана званог «Јуре» из Земуна, Деспота Ђурђа број 6, тренутно у бекству,

Крсмановић Душана из Земуна, Деспота Ђурђа број 10, рођеног 10.5.1977. године, налази се у притвору,

Пејаковић Саше из Београда, Војводе Степе број 190, рођеног 27.4.1971. године, налази се у притвору,

Безаревић Бранислава из Земуна, Омладински трг број 2, рођеног 13.10.1974. године, налази се у притвору,

Тојага Жељка званог «Жмиги», из Београда, улица Обалских радника број 4-а, налази се у притвору,

Гаврић Тонија из Београда, Цона Кенедија број 37, налази се у притвору,

Малетић Предрага из Земуна, улица Владе Обрадовића Каменог број 91, налази се у притвору,

Повић Зорана званог «Пова» из Земуна, Ауто пут за Загреб број 24-а, налази се у бекству,

Бајић Николе из Земуна, Раде Кончара број 1, рођеног 30.1.1969. године, налази се у притвору,

Петровић Саше из Земуна, Цара Душана број 38, рођеног 14.11.1972. године у Земуну, налази се у притвору,

Глишовић Милана званог «Миланче» из Београда, рођеног 15.9.1973. године у Београду, налази се у бекству,

Славковић Ђорђа из Београда, Златка Шнајдера број 8, рођеног 30.5.1977. године, налази се у притвору,

Јуришић Милана званог «Јуришко» из Београда, улица Салвадора Аљендеа број 1, рођеног 3.5.1981. године, налази се у притвору,

Милићевић Дарка из Београда, Мали Лесковац број 21, рођеног 13.8.1977. године, налази се у бекству,

Ранђеловић Дејана, званог «Крња» из Београда, Вишњице, улица Маршала Тита број 42, рођеног 2.12.1976. године, налази се у бекству,

Миладиновић Драгана, званог «Гагец» из Земуна, улица Железничка колонија број 28, рођеног 14.6.1971. године, налази се у притвору,

Ковчић Слободана, званог «Кова» из Београда, улица Миријевски булевар број 72, рођеног 18.7.1978. године, налази се у притвору,

Долић Бојана, званог «Боки кисели» из Београда, улица Стевана Дукића број 25, рођеног 17.1.1978. године, налази се у притвору,

Милић Дарка, званог «Дарко чиода», из Београда, улица Др. Мике Миљанића број 14, рођеног 21.8.1976. године, налази се у притвору,

Здравковић Александра из Београда, улица Деспотовачка први део број 46, рођеног 11.11.1978. године, налази се у бекству,

Дрча Милана, из Београда, Миријевски булевар број 32/18, рођеног 3.5.1981. године у Београду, налази се у притвору,

Трајковић Срејка из Београда, Миријевско брдо број 22-б, рођеног 6. августа 1980. године, налази се у притвору,

Јовановић Милана из Београда, улица Мали Лесковац број 19, рођеног 10.7.1981. године, налази се у притвору,

Хамидовић Селмана из Београда, улица Војводе Миленка број 19, налази се у бекству,

Каличанин Миломира из Београда, улица Драгице Кончар број 10, рођеног 4.10.1965. године у Куршумлији, налази се у притвору,

Пажин Слободана са Новог Београда, улица Студентска број 35, рођеног 24.1.1961. године у Земуну, налази се у притвору,

Нишавић Далибора званог «Чода» из Новог Сада, рођеног 13.12.1975. године, налази се на издржавању казне у КПД у Нишу и

Опачић Ненада, званог «Неша» из Новог Сада, рођеног 10.2.1961. године, налази се у притвору у предмету Окружног суда у Новом Саду К.бр.60/03

Што су:

Окр. Луковић Милорад Легија, Јовановић Звездан, Симовић Милош, Константиновић Нинослав, Симовић Александар, Милисављевић Владимир, Миленковић Дејан, Калинић Сретко, Јуришић Милан Јуре, Крсмановић Душан, Пејаковић Саша, Безаревић Бранислав и Тојага Жељко

-крајем 2002. године и почетком 2003. године у Београду, и то окр. Луковић Милорад заједно са пок. Душаном Спасојевићем, у намери угрожавања уставног уређења и безбедности СРЈ, створио заверу у циљу вршења кривичних дела против уставног уређења и безбедности СРЈ за које су предвиђене казне затвора у трајању дужем од 4 године, ради стицања добити и моћи при чему су чланови ове криминалне банде имали унапред одређене улоге уз поштовање интерне дисциплине планирајући делатност организације применом насиља на дужи период до освајања власти а све у намери да се актима насиља, пре свега лишењем живота председника Владе РС као и других функционера Савезних и Републичких органа те другим актима насиља експлозијама и др., угрози уставно уређење и безбедност СРЈ и тиме створи осећање несигурности код грађана, на тај начин што је од чланова постојећег злочиначког удружења створеног ради вршења кривичних дела из Републичког закона и припадника ЈСО-а ангажовао поједина лица ради извршења конкретних задатака у циљу реализације плана, па су чланови завере тако постали Јовановић Звездан, Симовић Милош, Константиновић Нинослав, Симовић Александар, Милисављевић Владимир, Миленковић Дејан, Калинић Сретко, Јуришић Милан, Крсмановић Душан, Пејаковић Саша, Безаревић Бранислав и Тојага Жељко који су у том циљу предузимали активности везане за извршење задатака завере обезбеђивањем оружја, прикупљањем података о

кретању Премијера, извиђању терена, обезбеђењу станова као скровитих места, набавку аутомобила и друге техничке опреме и др..

- чиме је окр. Луковић извршио кривично дело удруживања ради непријатељске делатности из члана 136 став 1 ОКЗ а окр. Јовановић, Симовић Милош, Константиновић Нинослав, Симовић Александар, Милисављевић Владимир, Миленковић Дејан, Калинић Сретко, Јуришић Милан, Крсмановић Душан, Пејаковић Саша, Безаревић Бранислав и Тојага Жељко кривично дело удруживање ради непријатељске делатности из члана 136 став 2 у вези става 1 ОКЗ

2. фебруара и марта месеца 2003. године у Београду, окр. Луковић заједно са пок. Спасојевићем и осталим члановима завере у циљу реализације планова из тачке 1 оптужнице у намери угрожавања уставног уређења и безбедности СРЈ а којом би се створило осећање несигурности код грађана лишили живота председника Владе РС др. Ђинђић Зорана и са умишљајем покушали да лише живота радника његовог личног обезбеђења Веруовић Милана на тај начин што су на реализацији постављених планова ангажовали чланове завере са конкретним задацима везаним за извршење атентата, те су тако за снајперисту изабрали Јовановић Звездана, Тојага Жељка као лице које би пуцало из зоље са којим су окр. Луковић и пок. Спасојевић почетком фебруара у Брзећу и Београду договорали конкретан начин извршења атентата, окр. Симовић Милоша, Крсмановић Душана и Милисављевић Владимира као и сведока сарадника Сувајцић Миладина за набавку камиона и путничких аутомобила неопходних за извођење атентата, Симовић Александра и Константиновић Нинослава за изналажење погодних локација за дејство, Константиновић Нинослава да за време боравка на Копаонику прати и пренеси информације о кретању Премијера, Јуришић Милана за набавку радних комбинеzona и алата који би служили за камуфлажу чланова завере, окр. Калинића за набавку аутоматског оружја, сведока сарадника Сувајцић Миладина за изналажење станова за скривање чланова завере, окр. Безаревића кога је сведок сарадник Вукојевић Зоран довео у везу са Миленковић Дејаном да прикупља информације о кретању Премијера који је преносио Миленковићу и Симовић Милошу, окр. Пејаковића да физички обезбеђује пок. Спасојевића и омогући му контакте са другим члановима групе, док је окр. Луковић из ЈСО-а набавио снајперску пушку за извршење атентата марке «Кох и хеклер» калибра 7,62 мм, са којим је окр. Јовановић на Фрушкој Гори извршио пробна упуцавања, као и зоље, да би 16. фебруара 2003. године приликом повратка Премијера са Копаоника поступајући по унапред припремљеном плану окр. Константиновић Нинослав је са Копаоника пратио колону Премијера обавештавајући о томе Луковића и Симовић Милоша да би по том плану

сведок сарадник Сувајцић на улазној рампи у Бубањ потоку у паркираном аутомобилу чекао долазак колоне са задатком да о томе извести Симовић Милоша док су окр. Милош Симовић и Миленковић Дејан требали да са камионима на узвишењу изнад Бубањ потока пресеку колону у којој се налазио Премијер, на коју би из зоље пуцали окр. Тојага и Јовановић а из аутоматског оружја Калинић Сретко и пок. Спасојевић и пок. Луковић – Кум док су остали чланови били задужени за пратњу колоне подршку у извлачењу непосредних извршилаца са лица места али конкретна радња извршења није предузета

- дана 21.2.2003. године приступајући реализацији унапред постављеног плана окр. Луковић Легија са пок. Спасојевићем је издао конкретно задужења и то тако што су окр. Миленковић и Симовић Милош требали да камионима препрече пут колони аутомобила у којој је био Премијер и која се ауто путем Београд – Загреб кретала према аеродрому када би након заустављања колоне из зоља у правцу возила Премијера гађали окр. Јовановић и Тојага Жељко, док би им са узвишења поред ауто пута ватрену подршку пружали пок. Луковић Кум и Калинић Сретко који су били наоружани аутоматским оружјем док је окр. Крсмановић контролисао терен код Рудог одакле је обавештавао о наиласку Премијера а информације о поласку и маршрути кретања прикупио је окр. Безаревић и предао их окр. Миленковићу и Милошу Симовићу док је окр. Пејаковић возећи аутомобил у коме је био пок. Спасојевић омогућавао непосредно контакт и контролу од стране Спасојевића са осталим члановима завере док су остали окривљени били распоређени дуж ауто пута са задатком да пруже подршку Јовановићу, Тојаги, Миленковићу и Симовић Милошу и да их извуку са лица места, али овај план због лоше комуникације није остварен већ је окр. Миленковић возећи ауто путем камион марке «Мерцедес 207 Д» аустријског регистарског броја Д 824ПФ средњом саобраћајном траком у правцу Загреба у непосредној близини спортске хале Лимес, када му се колона возила у којој се налазио Премијер крећући се левом саобраћајном траком приближила и дошла у ниво возила којим је управљао нагло скренуо из десне у леву саобраћајну траку препречивши пут путничким аутомобилом марке «БМВ» рег. Број БГ 526-956, у коме је био Премијер али до контакта између камиона и возила није дошло због брзе и спретне реакције возача Александра Бјелића,

- почетком марта месеца 2003. године поступајући по унапред предвиђеном плану, ради његове коначне реализације, окр. Јовановић Звездан је дана 10. и 11.3.2003. године заједно са Константиновић Нинославом и Симовић Александром долазио у празне канцеларије број 55 на другом спрату у улици Адмирала Гепрата број 14, и то тако што је

у ову канцеларију најпре улазио окр. Константиновић и када би константовао да је празна позивао би окр. Јовановића и Симовића који је са собом носио снајперску пушку, а затим би заједно улазили у ову просторију и у времену од 10,00 до 15,00 часова чекали наилазак Премијера, као и дана 12.3.2003. године када их је у улицу Адмирала Гепрата број 14, довезао Милисављевић Владимир на паркинг простор који је претходно обезбеђивао окр. Јуришић Милан, одакле су у канцеларију број 55 отишли и то тако што је Константиновић најпре проверио да је канцеларија празна, а затим позвао окр. Јовановића и Симовића који је са собом носио оружје чекајући наилазак Премијера испред уласка у зграду Владе, да би око 12,25 часова када је Премијер, пок. Зоран Ђинђић, службеним аутомобилом марке «БМВ» рег. Број БГ 526-956, у пратњи личног обезбеђења дошао испред улазних врата зграде Владе РС, и у тренутку када је изашао из аутомобила, након што му је ошт. Веруовић предао штаци и кренуо према улазним вратима зграде Владе, окренувши се у лево, тако да му је предња и десна бочна страна била окренута према улици Адмирала Гепрата, окр. Јовановић Звездан је из снајперске пушке марке «Хеклер и кох» калибра 7,62 мм, испалио у његовом правцу 2 пројектила, од којих га је једним пројектилом погодио у десни део грудног коша наневши му прострелну рану у десном низ дојкином пределу са оштећењима грудног коша која пролазе кроз срце, лево плућно крило, леву куполу пречаге, јетру, желудац и слезину, завршавајући се излазном раном на левој бочној страни грудног коша, од којих је код њега наступила смрт, док је други пројектил погодио радника обезбеђења Веруовић Милана наневши му тешку телесну повреду у виду прострелине десне половине карличног предела са улазном раном горње четвртине седалног предела и излазном раном у десном препонском пределу, након чега је заједно са окр. Симовић Александром и Константиновићем истрчао из ове просторије на улицу носећи у руци пиштољ као и Константиновић који је носио и калем са кабловима док је окр. Симовић са собом понео снајперску пушку где их је испред зграде са упаљеним аутомобилом чекао окр. Милисављевић Владимир па су заједно побегли са лица места а у чему су им са умишљајем помогли и то окр. Симовић Александар који је заједно са Константиновић Нинославом тражио погодну локацију за извршење атентата а на лицу места носио пушку како пре тако и после атентата и одржавао телефонску везу са Милошем Симовићем од кога је добијао информације о кретању Премијера које је преносио окр. Јовановићу, окр. Константиновић Нинослав заједно са Александром Симовићем изнашао локацију за извршење кривичног дела, заједно са њим и окр. Јовановићем долазио на лице места, први ушао у стан и обавестио Симовића и Јовановића да је стан слободан и безбедан, након чега су они ушли у тај стан да би касније сакрио пушку као средство извршења кривичног дела, окр. Милисављевић Владимир аутомобилом

марке «пасат» са затамљеним стаклима рег. број ПА 469-88, довезао на лице места Симовића, Константиновића и Јовановића, чекао их испред зграде и критичног дана када их је довезао у улицу Адмирала Гепрата број 14 а након атентата их одвезао са лица места, окр. Јуришић Милан обезбедио паркинг простор испред улаза зграде број 14 у улици Адмирала Гепрата са задатком да Јовановићу, Симовићу и Константиновићу пружи подршку приликом бекства, окр. Симовић Милош опремио аутомобил марке «пасат» рег. број ПА 469-88, црном заштитном фолијом и предао га окр. Милисављевићу а непосредно пред атентат са паркираним аутомобилом био код Рудог и прослеђивао информације пок. Спасојевићу, Луковићу и Александру Симовићу о наиласку Премијера, окр. Крсмановић Душан прикупљао податке о кретању Премијера и преносио их окр. Луковићу, пок. Милету Луковићу и Александру Симовићу и са паркираним аутомобилом био у Немањиној улици да би осталим учесницима помогао приликом бекства, окр. Калинић Сретко набавио аутоматско оружје за евентуалну подршку и заједно са Милетом Луковићем био у улици Адмирала Гепрата наоружан аутоматским оружјем за ватрену подршку приликом бекства, окр. Саша Пејаковић заједно са пок. Спасојевићем контролисао терен око зграде Републичке Владе у аутомобилу марке «кадет» рег. број НС 118-001, физички га обезбеђујући и омогућавајући му неопходне контакте за време извршења атентата са осталим учесницима, окр. Безаревић Бранко као радник личног обезбеђења пок. Премијера давао податке о кретању Премијера Милошу Симовићу или сведоку сараднику Зорану Вукојевићу као и критичног дана када је доставио информацију да се возило Премијера налази у дворишту зграде Владе и да се може очекивати његов покрет, сведок сарадник Вукојевић Зоран прибавио од окр. Безаревића информације о кретању Премијера и преносио их окр. Спасојевићу и Луковићу који су надзирали цео ток акције, сведок сарадник Миладин Сувајцић набавио аутомобиле потребне за сам атентат и са Аутокоманде контролисао терен, обавештавао Луковић Милорада, пок. Спасојевића и Милоша Симовића о конкретној ситуацији на терену и обезбедио станове за скривање чланова завере након извршеног атентата организујући слање пушке као средства извршења кривичног дела и набавивши телефоне за међусобну комуникацију чланова завере, окр. Миленковић Дејан организујући пријем информација о кретању Премијера преко окр. Безаревића кога је ангажовао за тај посао и преносио их Спасојевићу и Луковић Милораду, окр. Тојага Жељко који је набавио аутоматско пешадијско оружје за потребе атентата,

- чиме су извршили и то окр. Милорад Луковић Легија и Јовановић Звездан кривично дело убиство представника највиших државних органа из члана 122 у стицају са кривичним делом тероризма из члана 125 ОКЗ,

кажњиво по члану 139 став 1 ОКЗ и кривично дело убиство у покушају из члана 47 став 1 КЗ РС у вези члана 19 ОКЗ, а окр. Симовић Милош, Константиновић Нинослав, Симовић Александар, Милисављевић Владимир, Миленковић Дејан, Калинић Сретко, Јуришић Милан, Крсмановић Душан, Пејаковић Саша, Безаревић Бранислав и Тојага Жељко кривично дело убиства представника највиших државних органа из члана 122 у стицају са кривичним делом тероризма из члана 125 ОКЗ помагањем у вези члана 24 ОКЗ, кажњиво по члану 139 став 1 ОКЗ и кривично дело убиства у покушају из члана 47 став 1 КЗ РС у вези члана 19 ОКЗ,

Окр. Милорад Луковић Легија, Крсмановић Душан, Јуришић Милан Јуре, Милисављевић Владимир, Милош Симовић, Александар Симовић, Миленковић Дејан и Повић Зоран

- током 2002. године у намери угрожавања уставног уређења и безбедности СРЈ а све ради остваривања основних циљева криминалне организације да изазивањем експлозија, које су биле праћене тешким разарањима и изазивањем опасности за живот људи створе осећање несигурности код грађана на тај начин што су на иницијативу и на предлог окр. Луковића и пок. Душана Спасојевића да ЈСО и криминална организација Спасојевића демонстрирају силу коју би актуелна власт видела у ноћи између 20. и 21.12.2002. године у Земун пољу, маскирани тзв. фантомкама, дошли путничким аутомобилима на којима су Милисављевић Владимир и Јуришић Милан налепили лажне цивилне и полицијске таблице које је набавио окр. Симовић Милош, као и пиштоље и аутоматско оружје да би по претходном договору опремљени радио станицама које је за ту прилику набавио окр. Повић, у круг предузећа ушли «полицијским аутомобилом» Симовић Милош, Миленковић Дејан, Јуришић Милан и Милисављевић Владимир, и употребом силе разоружали чуваре Батанац Светозара, Ристић Крунислава, Тодоровић Слободана и Стојадиновић Драгослава, а када су за њима другим аутомобилом са лажним таблицама које је за ту прилику набавио сведок сарадник Сувајџић, у круг предузећа ушли Крсмановић Душан и Симовић Александар и телефонском везом јавили окр. Луковић Легији да је простор «чист», окр. Луковић је заједно са неколико чланова ЈСО-а ушао у круг предузећа и на 10 радних машина за постављање асфалта предузећа «Дифенс роуд» поставио укупно 30 експлозивних пуњења чијим активирањем је ово постројење комплетно уништено са припадајућим објектима наневши штету великих размера у износу од око 8 милиона и 300.000 еура, док су дана 28.2.2002. године око 23,55 часова окр. Крсмановић Душан, Јуришић, Повић и Милисављевић по наређењу пок. Душана Спасојевића које је било инспирисано истим мотивима демонстрације силе и снаге његовог

удружења на просторије ДСС-а у улици браће Југовића број 2-а, бацили две дефанзивне бомбе, на тај начин што је окр. Милисављевић управљао путничким аутомобилом марке «ауди 80» и када је дошао до улаза у зграду просторије ДСС-а, из аутомобила су изашли окр. Крсмановић и Јуришић и на ове просторије бацили по једну дефанзивну бомбу,

- чиме су извршили и то окр. Луковић Милорад, Крсмановић Душан, Милисављевић Владимир и Јуришић Милан по два кривична дела тероризма из члана 125 ОКЗ кажњиво по члану 139 ОКЗ а окр. Симовић Александар, Симовић Милош, Миленковић Дејан и Повић Зоран кривично дело тероризма из члана 125 ОКЗ кажњивог по члану 139 ОКЗ

- **окр. Малетић Предраг** у времену од 14.3. до 17.3.2003. године у Прогару у својој породичној кући крио Миленковић Дејана, Пејаковић Сашу и пок. Душана Спасојевића као учиниоце кривичних дела из члана 122, 125 и 136 ОКЗ на тај начин што их је примио у своју кућу у којој су боравили неколико дана а за то време им посредујући омогућио да купе једну викендицу брвнару у којој су се ови наредних неколико дана крили,

- чиме је извршио кривично дело пружања помоћи учиниоцу после извршеног кривичног дела из члана 137 став 1 ОКЗ

2. током 1999. и 2000. године у Београду – Земуну, окр. Милорад Луковић Легија заједно са пок. Душаном Спасојевићем и Милетом Луковићем организовао банду која је имала за циљ вршење кривичних дела предвиђених Републичким законом за које се може изрећи казна затвора у трајању од 5 година или тежа казна а ради стицања финансијске или друге материјалне користи и моћи при чему су чланови криминалне организације имали унапред одређене улоге планиране за активности у дужем временском периоду уз поштовање строгих правила унутрашње дисциплине са водећом улогом окр. Луковића Легије и пок. Спасојевића, заснивајући активности банде на примени насиља и уз коришћење утицаја на одређене политичке, правосудне и друге друштвене чиниоце, па су припадници те банде у периоду од 1999. до 2003. године постали окр. Симовић Милош, Константиновић Нинослав, Симовић Александар, Милисављевић Владимир, Миленковић Дејан, Калинић Сретко, Јуришић Милан Јуре, Крсмановић Душан, Пејаковић Саша, Безаревић Бранислав, Гаврић Тони, Тојага Жељко, Повић Зоран, Бајић Никола, Петровић Саша, Глишовић Милан, Славковић Ђорђе, Јуришић Милан звани Јуришко, Милићевић Дарко, Ранђеловић Дејан, Миладиновић Драган, Ковчић Слободан, Долић Бојан, Милић Дарко, Здравковић Александар, Дрча Милан, Трајковић Срећко, Јовановић

Милан, Хамидовић Селман и Каличанин Миломир који су прихватили активности те банде као своје и извршавали одређене активности које су се пред њих у конкретним ситуацијама постављале

- чиме је окр. Милорад Луковић Легија извршио кривично дело злочиначког удруживања из члана 227 став 1 КЗ РС а окр. Симовић Милош, Константиновић Нинослав, Симовић Александар, Милисављевић Владимир, Миленковић Дејан, Калинић Сретко, Јуришић Милан звани Јуре, Крсмановић Душан, Пејаковић Саша, Безаревић Бранислав, Гаврић Тони, Тојага Жељко, Повић Зоран, Бајић Никола, Петровић Саша, Глишовић Милан, Славковић Ђорђе, Јуришић Милан звани Јуршко, Милићевић Дарко, Ранђеловић Дејан, Миладиновић Драган, Ковчић Слободан, Долић Бојан, Милић Дарко, Здравковић Александар, Дрча Милан, Трајковић Срећко, Јовановић Милан, Хамидовић Селман и Каличанин Миломир кривично дело злочиначког удруживања из члана 227 став 2 у вези става 1 КЗ РС

- у периоду од 2000. године до почетка 2003. године окривљени из става 2 оптужнице су ради извршења постављеног плана стицања моћи и остваривања материјалне користи елиминисањем конкурентских кланова особа које су представљале опасност за организацију или на други начин били сметња активностима организације

1. дана 27.12.2000. године око 12,30 часова у Београду у улици Борској испред радње «Фото агфа» Милисављевић Владимир, Симовић Милош и Симовић Александар лишили живота Бодиш Жељка док су им Крсмановић Душан, Јуришић Милан, Славковић Ђорђе и Глишовић Милан у томе са умишљајем помогли, на тај начин што су по претходном договору Крсмановић Душан, Јуришић Милан, Славковић Ђорђе и Глишовић Милан пратили аутомобилом кретање Бодиш Жељка и обавештавали телефоном о томе Милисављевић Владимира, Симовић Милоша и Александра који су се налазили у аутомобилу марке «ауди» којим је управљао Симовић Александар па су се на основу тих обавештења њих тројица зауставила поред леве стране аутомобила «пасат» за чијим управљачем је седео Бодиш Жељко те су Симовић Милош и Милисављевић Владимир пуцајући из аутомобила «ауди» испалили из аутоматских пушака калибра 7,62 мм више пројектила у Бодиш Жељка наневши му повреде услед којих је наступила његова смрт,

- чиме су извршили кривично дело убиства из члана 47 став 1 КЗ РС и то Милисављевић Владимир, Симовић Милош и Александар као саизвршиоци у вези члана 22 ОКЗ, Крсмановић Душан, Јуришић Милан, Славковић Ђорђе и Глишовић Милан као помагачи у вези члана 24 ОКЗ

а Луковић Милорад као организатор злочиначког удружења у вези члана 26 ОКЗ

Окр. Калинић Сретко, Симовић Милош, Милисављевић Владимир, Симовић Александар, Крсмановић Душан и Бајић Никола

- дана 5.7.2000. године око 21,00 час у Земуну, у Булевару Николе Тесле на шеталишту иза хотела «Југославија» код брода ресторана «Маг» Калинић Сретко лишио живота Гардашевић Тодора док су му Симовић Милош, Милисављевић Владимир, Симовић Александар, Крсмановић Душан и Бајић Никола у томе са умишљајем помогли, на тај начин што су по претходном договору Симовић Милош, Милисављевић Владимир, Симовић Александар, Крсмановић Душан, Бајић Никола те пок. Петровић Марко, Михајловић Жељко и Луковић Миле пратили кретање Гардашевић Тодора и о томе телефоном обавештавали Калинић Сретка који је тако сазнао да се Гардашевић Тодор налази на наведеном месту па му је пришао и из пиштоља калибра 9 мм испалио 8 пројектила у његову главу, труп и удове чиме му је нанео повреде услед којих је наступила његова смрт,

- чиме су извршили кривично дело убиства из члана 47 став 1 КЗ РС и то Калинић Сретко као извршилац, Симовић Милош и Александар, Милисављевић Владимир, Крсмановић Душан и Бајић Никола као помагачи у вези члана 24 ОКЗ а Луковић Милорад као организатор злочиначког удружења у вези члана 26 ОКЗ,

Окр. Симовић Милош и Александар, Милисављевић Владимир, Крсмановић Душан и Петровић Саша,

- дана 20.11.2000. године око 20,00 часова у Београду у Булевару Лењина код раскрснице са улицом Милентија Поповића, Симовић Милош и Александар и Милисављевић Владимир лишили живота Љујић Срђана и при томе са умишљајем довели у опасност живот Скерлић Николе док су им сведок сарадник Сувајцић Миладин, Крсмановић Душан и Петровић Саша у томе са умишљајем помогли, на тај начин што су по претходном договору сведок сарадник Миладин Сувајцић, Крсмановић Душан и Петровић Саша пратили кретање Љујић Срђана и обавештавали телефоном о томе Симовић Милоша и Александра и Милисављевић Владимира који су се налазили у аутомобилу «ауди» којим је управљао Симовић Александар па су на основу тих обавештења њих тројица кренули аутомобилом за Љујић Срђаном који је управљао аутомобилом «пежо 306» у коме је на седишту сувозача био Скерлић Никола па су се у тренутку када се Љујић Срђан зауставио испред

семафора и разговарао преко мобилног телефона зауставили поред леве стране аутомобила «пежо 306» те су Симовић Милош и Милисављевић Владимир пуцајући из аутомобила «ауди» испалили из аутоматских пушака типа «калашњиков» калибра 7,62 мм, више пројектила у правцу Љујић Срђана наневши му повреде услед којих је наступила његова смрт, док је Скерлић Николи нанета лака телесна повреда,

- чиме су извршили кривично дело убиства из члана 47 став 2 тачка 3 КЗ РС и то Симовић Милош, Симовић Александар и Милисављевић Владимир као саизвршиоци у вези члана 22 ОКЗ, Крсмановић Душан и Петровић Саша као помагачи у вези члана 24 ОКЗ а Луковић Милорад као организатор злочиначког удружења у вези члана 26 ОКЗ,

Окр. Калинић Сретко, Миленковић Дејан, Симовић Милош и Александар, Милисављевић Владимир, Крсмановић Душан, Јуришић Милан Јуре и Повић Зоран

- дана 27.9.2002. године око 23,45 часова у Београду у Булевару Арсенија Чарнојевића код зграде број 53, Калинић Сретко и Миленковић Дејан са умишљајем лишили живота Шљукић Средоја и Шљукић Зорана и при томе са умишљајем довели у опасност живот Ћировић Велибора, док су им Симовић Милош, Симовић Александар, Милисављевић Владимир, Крсмановић Душан, Јуришић Милан и Повић Зоран као и сведок сарадник Сувајцић Миладин у томе са умишљајем помогли на тај начин што су по претходном договору Симовић Милош и Александар, Милисављевић Владимир, Крсмановић Душан, Јуришић Милан и сведок сарадник Сувајцић пратили кретање Шљукић Средоја и обавештавали телефоном о томе Калинић Сретка, Миленковић Дејана и пок. Луковић Милета који су се налазили у аутомобилу «ауди» којим је управљао Миленковић Дејан, па су на основу тих обавештења њих тројица кренули за аутомобилом «ауди 8» којим је управљао Шљукић Средоје док су се у њему налазили Шљукић Зоран на седишту сувозача и Ћировић Велибор на задњем седишту, те су у тренутку када је Миленковић Дејан претицао тај аутомобил пролазећи поред његове леве стране Калинић Сретко и пок. Луковић Миле пуцајући из аутомобила испалили из аутоматских пушака калибра 7,62 мм више пројектила у правцу Шљукић Средоја и Шљукић Зорана, наневши им повреде услед којих је наступила њихова смрт, док је Ћировић Велибору нанета лака телесна повреда, после чега је Повић Зоран ради унапред обећаног прикривања средстава којима је кривично дело извршено уништио пушке из којих су пуцали Калинић и пок. Луковић Миле,

- чиме су извршили кривично дело убиства из члана 47 став 2 тачка 3 и 6 КЗ РС и то Калинић Сретко и Миленковић Дејан као саизвршиоци у вези члана 22 ОКЗ, Симовић Милош и Александар, Милисављевић Владимир, Крсмановић Душан, Јуришић Милан и Повић Зоран као помагачи у вези члана 24 ОКЗ а Луковић Милорад као организатор злочиначког удружења у вези члана 26 ОКЗ,

Окр. Милисављевић Владимир, Симовић Милош, Миленковић Дејан, Симовић Александар, Крсмановић Душан, Јуришић Милан Јуре, Хамидовић Селман и Каличанин Миломир

- дана 26.11.2002. године око 21,15 часова у Београду у улици Љутице Богдана код зграде број 8, Милисављевић Владимир, Симовић Милош и Миленковић Дејан са умишљајем лишили живота Шкрба Жељка и Баточанин Ненада, док су им Симовић Александар, Крсмановић Душан, Јуришић Милан, Хамидовић Селман и Каличанин Миломир у томе са умишљајем помогли на тај начин што је претходно Хамидовић довео у везу Каличанин Миломира са осталим окривљенима ради праћења Шкрба Жељка и прикупљања обавештења о његовом кретању па су Симовић Александар, Крсмановић Душан, Јуришић Милан и Каличанин Миломир који су пратили кретање Шкрба Жељка сазнали да је он ушао у аутомобил «пежо 306» којим је управљао Баточанин Ненад и обавестили телефоном о томе Миленковић Дејана, Милисављевић Владимира и Симовић Милоша који су се налазили у аутомобилу марке «ровер» којим је управљао Миленковић Дејан те је он кренуо за аутомобилом «пежо 306» и отпочео његово претицање а у тренутку када се аутомобил «ровер» налазио поред леве стране аутомобила «пежо 306» Милисављевић Владимир и Симовић Милош пуцајући из аутомобила «ровер» испалили из аутоматских пушака калибра 7,62 мм више пројектила у правцу Шкрба Жељка и Баточанин Ненада наневши им повреде услед којих је наступила њихова смрт,

- чиме су извршили кривично дело убиства из члана 47 став 2 тачка 6 КЗ РС и то Милисављевић Владимир, Симовић Милош и Миленковић Дејан као саизвршиоци у вези члана 22 ОКЗ, Симовић Александар, Крсмановић Душан, Јуришић Милан, Хамидовић Селман и Каличанин Миломир као помагачи у вези члана 24 ОКЗ а Луковић Милорад као организатор злочиначког удружења у вези члана 26 ОКЗ

Окр. Славковић Ђорђе, Глишовић Милан, Симовић Милош и Александар, Јуришић Милан Јуре, Крсмановић Душан и Милисављевић Владимир,

- дана 7.11.2002. године око 21,25 часова у Београду у улици Јове Илића код зграде број 9, испред ауто сервиса «Пласковић» Славковић Ђорђе и Глишовић Милан лишили живота Јовановић Ивицу и при томе са умишљајем довели у опасност животе Кнежевић Драгане, Аранитовић Угљеше и Шћекић Милана, док су им Симовић Милош и Александар, Јуришић Милан, Крсмановић Душан и Милисављевић Владимир у томе са умишљајем помогли, на тај начин што су по претходном договору Симовић Милош и Александар, Јуришић Милан, Крсмановић Душан и Милисављевић Владимир пратили аутомобилима кретање Јовановић Ивице и обавештавали телефоном о томе Славковић Ђорђа и Глишовић Милана који су се налазили у аутомобилу «фиат темпра» којим је управљао НН учинилац па су се на основу тих обавештења њих тројица зауставили поред леве стране аутомобила «мерцедес» у коме су се налазили Јовановић Ивица, Кнежевић Драгана, Аритановић Угљеша и Шћекић Милан те су пуцајући из аутомобила «фиат темпра» и то Славковић Ђорђе из пиштоља калибра 9 мм а Глишовић из аутоматске пушке калибра 7,62 мм, испалили више пројектила у правцу Јовановић Ивице наневши му повреде услед којих је наступила његова смрт, док су Кнежевић Драгана, Аритановић Угљеша и Шћекић Милан избегли повређивање тако што су се сагнули на под аутомобила и искочили из њега,

- чиме су извршили кривично дело убиства из члана 47 став 2 тачка 3 КЗ РС и то Славковић Ђорђе и Глишовић Милан као саизвршиоци у вези члана 22 ОКЗ, Симовић Милош, Симовић Александар, Јуришић Милан, Крсмановић Душан и Милисављевић Владимир као помагачи у вези члана 24 ОКЗ а Луковић Милорад као организатор злочиначког удружења у вези члана 26 ОКЗ

Окр. Калинић Сретко, Бајић Никола, Симовић Милош, Милисављевић Владимир, Симовић Александар, Јуришић Милан Јуре и Крсмановић Душан

- дана 27.4.2000. године око 16,00 часова у Београду Калинић Сретко и Бајић Никола са умишљајем лишили живота Ускоковић Зорана и Стевановић Милоша и при томе са умишљајем довели у опасност животе Јокић Петра и Филиповић Зорана док су им Симовић Милош, Милисављевић Владимир, Симовић Александар, Јуришић Милан и Крсмановић Душан у томе са умишљајем помогли на тај начин што су по претходном договору Симовић Милош, Милисављевић Владимир, Симовић Александар, Јуришић Милан, Крсмановић Душан, пок. Петровић Марко и пок. Михајловић Жељко пратили кретање Ускоковић Зорана и обавештавали о томе Калинић Сретка, Бајић Николу и пок. Луковић Милета који су се налазили у аутомобилу «ауди 200» којим је

управљао Бајић Никола па су тако њих тројица сазнали да су код тржног центра на Видиковцу Ускоковић Зоран и Стевановић Милош ушли у аутомобил «ауди А4» којим је управљао Јокић Петар и упутили се ка Раковици, те су кренули за њима и током вожње улицама Кнеза Вишеслава, Ратка Вујовића Чоче и Сретена Младеновића Мике, пуцајући из аутомобила «ауди 200» и то Калинић Сретко и пок. Луковић Миле из аутоматских пушака калибра 7,62 мм а Бајић Никола из пиштоља калибра 9 мм, испалили више пројектила у правцу Ускоковић Зорана и Стевановић Милоша наневши им повреде услед којих је наступила њихова смрт, при чему су неки од пројектила погодили Јокић Петра коме је тиме нанесена лака телесна повреда док је један пројектил погодио Филиповић Зорана који се налазио у аутомобилу «опел кадет» код раскрснице улица Кнеза Вишеслава и Пилота Михајла Петровића коме је тиме нанета лака телесна повреда, после чега су се Бајић Никола, Калинић Сретко и пок. Луковић Миле одвезли аутомобилом до Булеvara АВНОЈ-а где су га код гараже испред зграде број 72 запалили да би прикрили трагове кривичног дела,

- чиме су извршили кривично дело убиства из члана 47 став 2 тачка 3 и 6 КЗ РС и то Калинић Сретко и Бајић Никола као саизвршиоци у вези члана 22 ОКЗ, Симовић Милош и Александар, Милисављевић Владимир, Јуришић Милан и Крсмановић Душан као помагачи у вези члана 24 ОКЗ а Луковић Милорад као организатор злочиначког удружења у вези члана 26 ОКЗ,

Окр. Калинић Сретко, Миленковић Дејан, Миладиновић Драган, Симовић Александар и Милош, Крсмановић Душан, Милисављевић Владимир и Јуришић Милан Јуре,

- дана 5.10.2002. године око 22,40 часова у Земуну на новом новосадском путу код пута који води према предузећу «Змај» код електричног стуба број 125 Калинић Сретко и Миленковић Дејан са умишљајем лишили живота Гузијан Јована и Цветић Рада, и при томе са умишљајем довели у опасност живот Чотрић Дејана док су им Миладиновић Драган, Симовић Александар, Симовић Милош, сведок сарадник Сувајцић Миладин, Крсмановић Душан, Милисављевић Владимир и Јуришић Милан у томе са умишљајем помогли на тај начин што су по претходном договору Миладиновић Драган, Симовић Александар и Милош, сведок Сувајцић, Крсмановић Душан, Милисављевић Владимир и Јуришић Милан пратили кретање Гузијан Јована и обавештавали телефоном о томе Калинић Сретка, Миленковић Дејана и пок. Луковић Милета који су се налазили у аутомобилу «ауди» којим је управљао Миленковић Дејан па су тако њих тројица сазнали да је Гузијан Јован управљао аутомобилом «голф 4» у којем су се налазили

Чотрић Дејан на седишту сувозача и Цветић Раде на задњем седишту, те су кренули за њима и сустигли их па су Калинић Сретко и пок. Луковић Миле пуцајући из аутомобила «ауди» испалили из аутоматских пушака калибра 7,62 мм више пројектила у правцу Гузијан Јована и Цветић Рада наневши им повреде услед којих је наступила њихова смрт, док су неки од пројектила погодили Чотрић Дејана коме је тиме нанесена тешка телесна повреда опасна по живот,

- чиме су извршили кривично дело убиства из члана 47 став 2 тачка 3 и 6 КЗ РС и то окр. Калинић Сретко и Миленковић Дејан као саизвршиоци у вези члана 22 ОКЗ, Миладиновић Драган, Симовић Александар и Милош, Крсмановић Душан, Милисављевић Владимир и Јуришић Милан као помагачи у вези члана 24 ОКЗ а Луковић Милорад као организатор злочиначког удружења у вези члана 26 ОКЗ

Окр. Симовић Милош и Александар, Бајић Никола, Јуришић Милан Јуре, Калинић Сретко и Милисављевић Владимир,

- дана 20.3.2000. године око 16,15 часова у Београду у улици Устаничкој код зграде број 127, Симовић Милош лишио живота Лаиновић Бранислава док су му Симовић Александар, сведок сарадник Буха Љубиша, Бајић Никола, Јуришић Милан, сведок сарадник Сувајцић Миладин, Калинић Сретко и Милисављевић Владимир у томе са умишљајем помогли на тај начин што је по претходном договору између окривљених сведок сарадник Сувајцић Миладин позвао телефоном Лаиновић Бранислава да би сазнао где се налази, па су Симовић Александар, Бајић Никола, Јуришић Милан, Калинић Сретко и Милисављевић Владимир пратили његово кретање и јавили телефоном сведоку Буха Љубиши и Симовић Милошу да се Лаиновић Бранислав налази код хотела «Србија» те су се њих двојица одвезли до тог места аутомобилом «мерцедес» којим је управљао сведок Буха па је он предао Симовић Милошу револвер калибра 38 специјал, те је Симовић Милош изашао из аутомобила и из тог револвера испалио два пројектила у главу Лаиновић Бранислава наневши му повреде услед којих је наступила његова смрт а затим се вратио у аутомобил и заједно са сведоком Бухом одвезао са лица места

- чиме су извршили кривично дело убиства из члана 47 став 1 КЗ РС и то Симовић Милош као извршилац, Симовић Александар, Бајић Никола, Јуришић Милан, Калинић Сретко и Милисављевић Владимир као помагачи у вези члана 24 ОКЗ а Луковић Милорад као организатор злочиначког удружења у вези члана 26 ОКЗ

Окр. Луковић Милорад, Калинић Сретко, Милисављевић Владимир, Симовић Милош и Александар, Јуришић Милан Јуре, Крсмановић Душан,

- дана 3.8.2002. године око 8,10 часова у Земун пољу, у улици Фабрички пут бб, у кругу предузећа «Дифенс» Луковић Милорад, Калинић Сретко и Милисављевић Владимир покушали да са умишљајем лише живота више лица при чему су лишили живота Николић Ивицу и покушали да лише живота Буха Љубишу, док су им Симовић Милош и Александар, Јуришић Милан, Крсмановић Душан и сведок сарадник Сувајцић у томе са умишљајем помогли, на тај начин што су по претходном договору Симовић Милош и Александар, Јуришић Милан, Крсмановић Душан и сведок Сувајцић, пратили кретање Буха Љубише и обавештавали о томе Луковић Милорада, Калинић Сретка и Милисављевић Владимира, који су се на основу тих обавештења одвезли аутомобилом којим је управљао Милисављевић Владимир до наведеног места где су Луковић Милорад и Калинић Сретко одевени у црне комбинезоне и маскирне капе фантомке, испалили из аутоматских пушака са пригушивачем више пројектила у правцу Буха Љубише и Николић Ивице па је неколико пројектила погодило Николић Ивицу чиме су му нанете повреде услед којих је наступила његова смрт док је Буха Љубиша избегао повређивање тако што се бацио на земљу а затим искористио моменат када се једном од нападача заглавила пушка и побегао

- чиме су извршили кривично дело убиства из члана 47 став 2 тачка 6 КЗ РС у вези члана 19 ОКЗ и то Луковић Милорад, Калинић Сретко и Милисављевић Владимир као саизвршиоци у вези члана 22 ОКЗ а Симовић Милош и Александар, Јуришић Милан, Крсмановић Душан као помагачи у вези члана 24 ОКЗ

Окр. Симовић Александар и Милош, Милисављевић Владимир, Миленковић Дејан, Крсмановић Душан, Калинић Сретко, Јуришић Милан Јуре,

- почетком јануара месеца 2003. године у Београду код хотела «Славија» силом, обманом и на свиреп начин одвели и задржали дуже од 10 дана Мусић Суада са намером да га не пуне на слободу док од њега или његових сродника не изнуде новац, на тај начин што су по претходном договору Јуришић Милан и Симовић Милош пратили кретање оштећеног и обавештавали телефоном о томе Симовић Александра, Милисављевић Владимира, Миленковић Дејана и Крсмановић Душана који су се налазили у аутомобилу «рено» са полицијским регистарских таблицама којим је управљао Миленковић

Дејан па су се њих четворица зауставили код оштећеног, те су Милисављевић Владимир и Симовић Александар наоружани пушкама а одевени у полицијске униформе и маскирани капама фантомкама изашли из аутомобила представили се оштећеном као полицајци уперили у њега пушке и рекли му да га хапсе а затим га угурали у аутомобил у којем су их чекали Миленковић Дејан и Крсмановић Душан, ушли у аутомобил, навукли оштећеном капу преко очију, везали му руке лисицама и одвезли га на Нови Београд где су га пребацили у аутомобил «голф» којим су га потом Симовић Александар и Милисављевић Владимир одвезли у село Банстол где су га у кући Сувајцић Ибољке чували везаног ланцима и лисицама сведок Сувајцић и Калинић Сретко који га је свакодневно злостављао тако што га је ударао, затезао ланце којима је био везан, пропуштао струју кроз тело, кидао му клештима уши и нос и на друге начине при чему су окривљени захтевали да им оштећени набави 10 милиона еура да би га ослободили што овај није могао да учини па су захтевали да их ради тога повеже са својим сродницима те им је он саопштио број телефона свог брата кога су окривљени позвали телефоном и затражили да им преда новац ради ослобађања оштећеног чији брат је по упутству окривљених оставио 350.000 еура на одређено место у Београду па су Симовић Милош и сведок Сувајцић после 15 дана задржавања одвезли оштећеног у Београд и пустили га на слободу у близини предузећа «Ласта»

- чиме су извршили кривично дело отмице из члана 64 став 4 у вези става 1 КЗ РС и то окр. Симовић Александар, Милисављевић Владимир, Миленковић Дејан, Крсмановић Душан, Калинић Сретко, Јуришић Милан и Симовић Милош као саизвршиоци у вези члана 22 ОКЗ а Луковић Милорад као организатор злочиначког удружења у вези члана 26 ОКЗ

Окр. Симовић Милош и Александар, Милисављевић Владимир, Крсмановић Душан, Јуришић Милан и Миленковић Дејан,

- дана 6.11.2000. године око 18,30 часова у Београду у улици Жарка Вуковића Пуцара код зграде број 19, силом одвели и задржали дуже од 10 дана Бајрушевић Вука са намером да га не пусте на слободу док од његове сестре не изнуде новац, на тај начин што је по претходном договору између окривљених Симовић Александар, који је аутомобилом пратио оштећеног јавио телефоном осталим окривљенима где се налази па су се Крсмановић Душан, Јуришић Милан и Симовић Милош довели до тог места аутомобилом «ауди» којим је управљао Милисављевић Владимир, где су њих четворица сачекали да оштећени уђе у свој аутомобил па су га Јуришић Милан и Симовић Милош наоружани

пиштољима извукли из аутомобила, угурали га уз помоћ Крсмановић Душана у аутомобил којим су се довели, сместили га на задње седиште, везали му руке лисицама, ставили му повез преко очију, ушли у тај аутомобил и одвезли га а затим пребацили у аутомобил којим је управљао Симовић Александар у који су прешли Крсмановић Душан и Јуришић Милан па су оштећеног одвезли на Фрушку гору где су га у викенд кући мајке Јуришић Милана више дана везаног чували Јуришић Милан и Крсмановић Душан после чега су га Милисављевић Владимир и Јуришић Милан одвезли аутомобилом у Нови Београд где су га у стану у улици Радоја Дакића више дана везаног чували Крсмановић Душан, Јуришић Милан и пок. Петровић Марко, потом га одвезли аутомобилом у Сурчин где су га у улици Војвођанској број 241 у кући Миленковић Дејана више дана чували Миленковић Дејан и Крсмановић Душан док су пок. Спасојевић Душан и пок. Луковић Миле позивали телефоном сестру оштећеног и захтевали да им преда 5 милиона немачких марака, говорећи да ће убити њу и њеног брата ако то не учини и принудили оштећеног да затражи телефоном од своје сестре да поступи по захтеву отмичара па је она предала свом ујаку милион и 500.000 немачких марака које је овај по упутству пок. Спасојевић Душана оставио у Новом Београду код спортског центра «11. април» при чему су Јуришић Милан, Крсмановић Душан, Симовић Александар, Симовић Милош, сведок Сувајцић и пок. Петровић Марко мотрили да се приликом остављања новца не појави полиција, док су Милисављевић Владимир, пок. Спасојевић Душан и пок. Луковић Миле узели остављени новац и одвезли се аутомобилом којим је управљао Милисављевић Владимир у Сурчин где су окривљени међусобно разделили новац после чега су Миленковић Дејан и Крсмановић Душан одвезли оштећеног аутомобилом којим је управљао Миленковић Дејан у Нови Београд и код сервиса аутомобила «мерцедес» га пустили на слободу

- чиме су извршили кривично дело отмице из члана 64 став 4 у вези става 1 КЗ РС и то Симовић Милош и Александар, Милисављевић Владимир, Крсмановић Душан, Јуришић Милан и Миленковић Дејан као саизвршиоци у вези члана 22 ОКЗ а Луковић Милорад као организатор злочиначког удружења у вези члана 26 ОКЗ

Окр. Луковић Милорад Легија, Симовић Милош, Симовић Александар, Милисављевић Владимир, Јуришић Милан Јуре, Крсмановић Душан, Калинић Сретко и Миленковић Дејан

- марта месеца 2002. године у Београду у улици Јужни булевар, силом, обманом и на свиреп начин одвели и задржали оштећеног Бабовић Милију 40 дана са намером да га не пусте на слободу док од њега или чланова његове породице не изнуде новац на тај начин што су

га неколико дана пре критичног догађаја наизменично пратили да би му дана 24.3.2002. године око 20,00 часова када је оштећени прилазио аутомобилу са фантомкама на глави, наоружани аутоматским оружјем и пиштољима пришли окр. Крсмановић, Милисављевић, Миленковић и Симовић Милош, представљајући се као радници полиције а затим га употребом физичке силе убацили у аутомобил када га је окр. Милисављевић пиштољем ударао по глави, везали га лисицама, а преко очију ставили селотејп траку и фантомку, док су за то време окр. Јуришић и Симовић Александар стајали у непосредној близини и обавестили их о наиласку ошт. Бабовића па су га тако везаног аутомобилом одвезли у село Вилово у кућу сведока Сувајцића где су га чували окр. Калинић и Јуришић, вежући му ланцима руке савијене преко главе на леђа, а ноге за лежај, завезаних уста, повремено га тукући да би након 9 дана када је оштећени покушао да побегне везали га за дрво у шуму где су га држали 2 дана тукући га тако везаног а једанаестог дана га пребацили у село Крчедин где су га поред окр. Јуришића и Калинића чували сведок Сувајцић и окр. Крсмановић који су га такође тукли и малтретирали тако да су му потколенице од ланаца биле огуљене до костију а тражећи од њега и његове породице новац за откуп у ком циљу је пок. Спасојевић слао аудио траке са порукама оштећеног Бабовића, да би га четрдесетог дана пустили на слободу након што им је преко Луковић Милорада Легије од стране Млађеновић Данка и Жарка Зечевића исплаћено укупно 10 милиона еура који су међусобно поделили,

- чиме су као саизвршиоци извршили кривично дело отмице из члана 64 став 4 у вези става 1 КЗ РС

Окр. Пажин Слободан почев од 1998. године у Београду и Земуну након упознавања са Душаном Спасојевићем званим «Шиптар» вођом тзв. земунског клана са њим и пок. Луковић Милетом Кумом одржавао свакодневне и непосредне контакте да би од 1999. године постао припадник банде које је описана у диспозитиву оптужнице под ставом 2 и од тада па до марта месеца 2003. године у локалним, личним и непосредним контактима са пок. Спасојевићем и Луковић Милорадом Легијом као инспектор Трећег одељења УКП овима преносио информације из делокруга рада управе који су били од интереса за организацију пок. Спасојевића пружајући им податке у ком правцу делују органи унутрашњих послова, дајући им савете како да поступе у конкретним ситуацијама, прикрију кривична дела и слично,

- чиме је извршио кривично дело злочиначког удруживања из члана 227 став 2 у вези става 1 КЗ РС

У периоду од 2002. до 2003. године у Београду као службено лице МУП Србије, оперативни радник у Трећем одељењу УКП у Београду радећи на послобима сузбијања крвних и сексуалних деликата свесно пропуштао да пријави кривична дела за која је сазнао у вршењу своје дужности а за та кривична дела се може изрећи казна затвора у трајању дужем од 5 година, на тај начин што је имајући конкретно сазнања о извршиоцима кривичних дела убиства и учиниоцима тих кривичних дела која су извршена над Гардашевић Тодором 5.7.2000. године, Љујић Срђаном 20.11.2000. године, Шљукић Средојем и Зораном од 28.9.2002. године, Гузијан Јованом и Цветић Радетом од 5.10.2002. године, Лаиновић Браниславом од 20.3.2000. године, Николић Ивицом од 3.8.2002. године и Петровић Марком пропустио да учиниоце ових кривичних дела извршених од стране банде пок. Душана Спасојевића и Милорада Луковића Легије пријави својој служби ради вођења предкривичног поступка да би као припадник банде пок. Спасојевића описаној у тачки 1 диспозитива у случају убиства Марка Петровића пок. Спасојевићу, Луковић Милету сведоку Сувајцићу и другим члановима ове банде давао конкретна упутства како да се униште трагови са лица места убиства Петровић Марка, њиховим брисањем, уништавањем аутомобила са којим је пок. Петровић превезен са лица места убиства помажући на тај начин да учиниоци не буду откривени,

- чиме је извршио једно продужено кривично дело не пријављивања кривичног дела или учиниоца из члана 203 став 2 у вези става 1 КЗ РС и кривично дело помоћ учиниоцу после извршеног кривичног дела из члана 204 став 3 у вези става 1 КЗ РС

Окр. Гаврић Тони јануара и фебруара месеца 2003. године у Београду односно Земуну као службено лице радник МУП-а Србије који је тренутно био нераспоређен искористио тај положај и тако прибавио себи корист на тај начин што је од раднице Ресора ДБ Глишић Браниславе која је радила на пословима продуцера кроз неформалне разговоре добијао податке о месту боравка и кретању Љубише Бухе Чумета а затим их преносио Миленковић Дејану који му је за ту услугу давао одређене суме новца,

- чиме је извршио кривично дело корупције у органима управе из члана 255-а КЗ РС

Адв. Биљана Кајганић: Молим Вас јел могу једну примедбу док нисте почели другу оптужницу да читате? Примедба се састоји у томе пошто нам се предочава, овде се чита оптужница од 21.8.2003. године ова оптужница није од 21.8. из једноставног разлога зато што све ово

што се дешавало са сведоцима сарадницима и у том смислу измењена оптужница.

Заменик Специјалног тужиоца: Ја читам оптужницу од 21.8.2003. године очигледно је да постоји велика забуна.

Председник већа-судија: Не морате ништа појашњавати само наставите због истека радног времена.

Заменик Специјалног тужиоца:

Крсмановић Душан, Јуришић Милан, Нишавић Далибор, Опачић Ненад и Миленковић Дејан

- дана 7.12.2000. године око 17,200 часова у Новом Саду, на Булевару Слободана Јовановића број 5 а по наређењу пок. Спасојевић Душана шефа криминалне организације из Земуна која се бавила извршењем кривичног дела неовлашћеног стављања у промет опојних дрога на територији Новог Сада из користољубља а ради елиминисања конкуренције на нарко тржишту и прибављања већег профита од продаје дроге хероина на подручју Новог Сада, окр. Крсмановић Душан и окр. Јуришић Милан лишили живота ошт. Иличић Велибора званог «Веља босанац» који се бавио продајом наркотика на територији Новог Сада, ван криминалне организације пок. Спасојевић Душана а окр. Нишавић Далибор као припадник криминалне организације пок. Душана Спасојевића у томе им са умишљајем помогао тако што је обезбедио путнички аутомобил марке «фолцвагенн тип цета» на којем су биле стављене украдене таблице рег. број НС 514-08 пратили кретање оштећеног Иличић Велибора, окр. Нишавић Далибор претходно показао зграду у којој станује оштећени а за које кривично дело је Нишавић Далибор предао ватрено оружје и муницију Крсмановић Душану пиштољ марке «ЦЗ» калибра 7,65 мм, а Јуришић Милану пиштољ марке «ЦЗ», калибра 9 мм, са припадајућом муницијом коју је претходно неовлашћено набавио и држао након чега су пратили кретање оштећеног и у близини зграде у којој станује оштећени изашли из аутомобила док их је Нишавић Далибор чекао на договореном месту и приликом мимоилажења са оштећеним у пролазу зграде испалили у тело оштећеног из наведеног ватреног оружја које су неовлашћено носили више пројектила од којих је оштећени задобио 10 стрелних рана, једну стрелну рану главе која је за последицу имала раздор можданог ткива и продор крви у мождане коморе, стрелну рану срца која је за последицу имала раздор истог, те 8 стрелних рана тела услед којих повреда је наступила смрт оштећеног након чега су се вратили до возила у којем их је чекао окр. Нишавић Далибор, одвезао их са лица места уз пут

пиштоље расклопили и у деловима одбацили у контејнере, одвезли се до изнајмљеног стана а потом по договору са пок. Спасојевић Душаном довели се до такси стајалишта испред «Спенса» где их је сачекао окр. Опачић Ненад који је према договору са пок. Спасојевићем помогао окривљенима као извршиоцима наведеног кривичног дела да не буду откривени тако што је за њихово одвожење из Новог Сада до Београда ангажовао Красић Милана који није имао сазнање да су окр. Крсмановић и Јуришић починили наведено кривично дело а који их је својим возилом марке «фолцваген» тип «бора» одвезао у Београд до хотела «Славија» при чему је возило Красић Милана пратио окр. Опачић Ненад својим путничким возилом марке «мерцедес» са сувозачем Лошић Александром, а када су Крсмановић и Јуришић на наведеном месту изашли из аутомобила Красић Милана вратили се у Нови Сад а окривљени Миленковић Дејан по ранијем договору преузео у Земуну путничко возило марке «фолцваген» тип «цета» за који је знао да је коришћен за извршење овог кривичног дела у својој радионици га исекао на комаде, те тако помогао да се не открије овај аутомобил као и починиоци овог кривичног дела,

- чиме су окр. Крсмановић Душан и Јуришић Милан починили кривично дело убиства из члана 47 став 2 тачка 4 КЗ РС као саизвршиоци у вези члана 22 ОКЗ у стицају са кривичним делом неовлашћеног ношења ватреног оружја и муниције из члана 33 став 1 ЗООМ РС, окр. Нишавић Далибор починио кривично дело убиства из члана 47 став 2 тачка 4 КЗ РС у помагању у вези члана 24 ОКЗ у стицају са кривичним делом неовлашћеног набављања и држања ватреног оружја и муниције из члана 33 став 1 ЗООМ РС те Опачић Ненад и окр. Миленковић Дејан починили кривично дело помоћ учиниоцу после извршеног кривичног дела из члана 204 став 3 у вези става 1 КЗ РС.

Толико, хвала.

Констатује се да је заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић прочитао оптужнице.

Адв. Владимир Бојовић: Судија ако дозволите ја бих само једно питање поставио у вези са оптужницом која је управо прочитана.

Председник већа: Дозволите касније да размотримо то питање.

Адв. Владимир Бојовић: Што се тиче окривљеног мог брањеника у овом поступку.

Председник већа: Касније ћемо те приговоре с обзиром на близину истека радног времена.

Адв. Владимир Бојовић: Приликом читања оптужнице од стране тужиоца Радовановића ја претпостављам да је он можда одустао од кривичног гоњења управо за оно дело о коме сам ја причао, ако се сећате, у оптужници од 21.08.2003. године коју је управо тужилац Радовановић прочитао на страни 23 став 3 оптужнице стављено је на терет Гаврић Тонију да је са окр. Миодрагом Глигоријевићем, Николом Ђугумовићем, Миливојевић Слободаном, Катић Градишом и да је он у тој групи за потребе итд. , итд, радио то и то и да је извршио кривично дело злочиначког удруживања. Имајући у виду да приликом читања оптужнице тужилац није уопште поменуо мог брањеника у том контексту, а управо сам се јавио за реч из тог разлога.

Председник већа: Питаћемо заменика да ли је то изоставио у циљу одустанка или је можда грешка због обимности материјала.

Адв. Владимир Бојовић: Управо сам то хтео да предложим да се тужилац јасно и недвосмислено изјасни да ли то значи ово што сте Ви рекли.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Примедба је оправдана просто сам ја превидео ту чињеницу због обимности материјала, ја могу да прочитам то с тим што је то сад мало компликовано да издвојим, ја не бих ...

Адв. Владимир Бојовић: Ја сам ту предложио негде пре два сата, данашњег дана, предложио сам дакле да се раздвоји поступак у односу на...

Председник већа: Колега чули сте одлуку, дозволите да видимо шта ће рећи заменик Специјалног тужиоца.

Адв. Владимир Бојовић: Ви сте рекли да ће се о предлозима за раздвајање одлучити накнадно. Накнадно може да буде и сутра, и прекосутра и наредних дана. Овде се управо ради о читању оптужнице за конкретно дело. Мене само занима значи каква је одлука што се тиче тог конкретног дела.

Председник већа: Хоћемо ли чути заменика, или ћемо слушати Вас. Поставили сте питање, изволите замениче одговорите.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Ја сам већ на то питање одговорио, остаје ми само да просто прочитам и тај део који се односи на Гаврић Тонија, а тиче се оптужења везано за чл.227, нисам одустао од кривичног гоњења за то кривично дело, диспозитив који би требао да гласи за Гаврић Тонија гласи:

"током 2002. и 2003.године у Београду постао припадник банде из тачке 2а диспозитива отужнице и то тако што је за потребе банде Спасојевић Душана прикупљао информације од интереса за његову организацију

- чиме је извршио кривично дело злочиначког удруживања из чл.227 ст.2 у вези ст.1 КЗ РС"

Председник већа: Констатујем да је оптужница Специјалног тужиоца прочитана. Поучавам окривљене о њиховим правима у кривичном поступку на главном претресу уз законска упозорења.

На основу чл.4 ст.2 Законика о кривичном поступку окривљенима се мора омогућити да се изјасне о свим чињеницама и доказима који их терете и да изнесу све чињенице и доказе које им иду у корист.

На основу чл.13 ст.1, 2 и 3 Законика о кривичном поступку окривљени имају право да се бране сами или уз стручну помоћ браниоца кога сами изаберу из реда адвоката. Упозоравају се посебно окривљени да све што изјаве пред судом може бити употребљено као доказ против њих.

На основу чл.68 ст.1 Законика о кривичном поступку окривљени могу имати браниоца у току целог кривичног поступка.

На основу чл.89 ст.2 Законика о кривичном поступку окривљени нису дужни да изнесу своје одбране нити да одговарају на постављена питања од стране било ког учесника у кривичном поступку.

На основу чл.318 Законика о кривичном поступку упозоравају се окривљени да пажљиво прате ток главног претреса, да имају право да износе чињенице и предлажу извођење доказа у своју одбрану да могу постављати питања саокривљенима, сведоцима и вештацима, стављати примедбе и давати објашњења у погледу њихових исказа.

Посебно се поучавају окривљени да нису дужни да се изјасне о било којој тачки оптужнице.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Прекида се главни претрес због истека радног времена, а следећи ће бити одржан сутра 24. децембра 2003.године са почетком у 10 часова процесном радњом саслушања окр. Звездана Јовановића.

Адв. Ненад Вукасовић: Председниче извињавам се, обећали сте данас на претресу да ћете дозволити браниоцима кратак контакт са оптуженима.

Председник већа: Хоћете ли сада да Вам омогућимо, с обзиром на могућност.

Адв. Ненад Вукасовић: Можемо ли суфра пре почетка главног претреса да добијемо ово што смо данас. У реду.

Записничар

Председник већа-судија